

**ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ**

**ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
για το 18^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ**

Συνάδελφοι,

Πραγματοποιούμε σήμερα το 17ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας.

Συζητάμε για τα προβλήματα του κλάδου, εξετάζουμε την οικονομική και γενικότερη κατάσταση των εργαζομένων και της χώρας μας, για το ρόλο του κεφαλαίου, των κυβερνήσεων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Σταθμίζουμε τα θετικά και αρνητικά της όλης μας δράσης.

Χαράζουμε τους προσανατολισμούς μας για το επόμενο διάστημα, τους στόχους της πάλης μας.

Από το βήμα του 17ου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας μας απευθύνουμε αγωνιστικό ταξικό χαιρετισμό σε όλους τους εργαζόμενους στον κλάδο, σε όλους τους εργαζόμενους της πατρίδας μας.

Τους διαβεβαιώνουμε ότι ο κλάδος μας θα συνεχίσει χωρίς ταλαντεύσεις και αναστολές την ταξική αγωνιστική του πορεία, για την υπεράσπιση και διεύρυνση κατακτήσεων και δικαιωμάτων του.

Θα συνεχίσει να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της πάλης της Εργατικής Τάξης και του λαού μας, για να παραμείνει ζωντανή η ελπίδα για το ξεμέρωμα ενός καλύτερου αύριο.

Το Συνέδριό μας βρίσκει τα κρίσιμα προβλήματα της χώρας μας άλυτα και τους εργαζόμενους αντιμέτωπους με την πιο άγρια επίθεση των τελευταίων χρόνων ενάντια σε βασικές κατακτήσεις και δικαιώματά τους.

Οι λίστες της ανεργίας συνεχώς μεγαλώνουν, η φτώχεια πλήττει καθημερινά και νέα τμήματα του λαού μας, η αβεβαιότητα για το αύριο έγινε καθημερινός θραχνάς, ιδιαίτερα για την νέα γενιά.

Αντίθετα η ασυδοσία, τα προνόμια και τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου, μέσα από την συρρίκνωση του εργατικού εισοδήματος, τις απαλλαγές, την χορήγηση εκατοντάδων δις, με την μορφή των κινήτρων, των επιδοτήσεων και κάθε λογής ενισχύσεων, προστατεύονται και ενισχύονται παραπέρα.

Ο προϋπολογισμός του 1998 που σωστά χαρακτηρίστηκε σαν ο πιο αντεργατικός - αντιλαϊκός των τελευταίων χρόνων, σηματοδοτεί την πιο έντονη επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους, η επίθεση αυτή που έχει αποτυπωμένη την σφραγίδα του Μάαστριχτ επεκτείνεται στο σύνολο των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, τέκνο των προηγούμενων αντεργατικών επιλογών προκαλεί την παράταση και παραπέρα σκλήρυνση της πολιτικής της μονόπλευρης λιτότητας.

Μειώνει εκ νέου μεροκάματα, μισθούς και συντάξεις. Δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι θα πάρουν στο χέρι λιγότερα χρήματα από (μισθό ή σύνταξη), αφού από το 2% με βάση την εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης θα αφαιρεθεί τουλάχιστον το 3,7% που εκτιμάται ότι θα αυξηθεί ο πληθωρισμός.

Σφαγιάζει τις δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα, καθλώνοντας στα σημερινά απαράδεκτα επίπεδα τα κονδύλια για την παιδεία, περικόπτει τις δαπάνες για την υγεία κατά 25% σε σύγκριση με το 1997, και τις κρατικές επιχορηγήσεις στο ΙΚΑ "225 δις το 1997, 213 δις το 1998, μείωση 5%", το ίδιο συμβαίνει και με άλλα ταμεία.

Τα κονδύλια για τον πολιτισμό μένουν στάσιμα στο απαράδεκτο 0,4% ενώ δισεκατομμύρια δίνονται με διάφορους τρόπους, στον Λαμπράκη, στον Βελίδη και σε διάφορους ιδιώτες.

./..

Οι δαπάνες που προβλέπονται για τον αγροτικό τομέα, σύμφωνα με τις εντολές του Διευθυντηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης μειώνονται κατά 20% σε σχέση με πέρσι.

Διευρύνονται για άλλη μια φορά τα φορολογικά βάρη για τα λαϊκά στρώματα που καλούνται να πληρώσουν νέους φόρους, ύψους 1 τρις. Αυξάνονται οι αντικειμενικές αξίες ακινήτων, φορτώνοντας νέα βάρη την οικοδομή, κάνοντάς την πιο ακριβή και απλησίαστη, με συνέπεια να επιδεινωθεί η ανεργία. Την ίδια στιγμή γίνεται ακόμη πιο συμβολική η φορολογία του μεγάλου κεφαλαίου.

Η κυβέρνηση κατά την διάρκεια της συζήτησης ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ επανέλαβε προκλητικά την επιλογή της για το ξεπούλημα των κερδοφόρων ΔΕΚΟ με το σύστημα των ιδιωτικοποιήσεων, ενώ επαναβεβαίωσε τις προθέσεις της για την προώθηση των πιο αντιδραστικών αλλαγών στις εργασιακές σχέσεις και στο ασφαλιστικό σύστημα.

Συνάδελφοι,

Λίγες μέρες μετά την κατάθεση του προϋπολογισμού ο πρωθυπουργός Σημίτης δήλωσε, δεν μας ενδιαφέρει αν δυσανασχετούν "Εμείς ένα στόχο έχουμε την είσοδο της χώρας μας στην ΟΝΕ (Οικονομική Νομισματική Ένωση) και έτσι θα προχωρήσουμε", συμπληρώνοντας προκλητικά ότι πρόθεση της κυβέρνησης είναι να επιβάλλει πολυετή λιτότητα, αφού η "σταθεροποίηση συνεπάγεται πολυετή προσπάθεια".

Στις δηλώσεις του επικεφαλής της νεοφιλελεύθερης σοσιαλδημοκρατίας που σαρώνει την χώρα ήρθαν να προστεθούν οι δηλώσεις του Υπουργού Γεωργίας προς τους αγρότες, "Ξεχάστε τα αιτήματά σας για λύση των προβλημάτων, γιατί αυτό προστάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και ορίζει ο "εκσυγχρονισμός". Τώρα ο "σώζων εαυτόν σωθήτω".

"Θα επιβιώσουν μόνο όσοι αντέξουν στον δρόμο για την σύγκλιση, οι υπόλοιποι ας χαθούν στην διαδρομή", αυτή είναι η ουσία της πολιτικής της κυβέρνησης που ασπάζεται και η ΝΔ υπερηφανευόμενη, ότι αυτή καλύτερα μπορεί να υλοποιήσει τους στόχους του Μάαστριχτ, για ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, για ακόμη μεγαλύτερο πλουτισμό του κεφαλαίου, μέσα από την οικονομική εξαθλίωση των εργαζομένων και το σάρωμα κατακτήσεων και δικαιωμάτων τους.

Τον κυνικό ανταγωνισμό τους για το ποιός θα είναι αυτός που θα προωθήσει καλύτερα τα αντεργατικά - αντιλαϊκά μέτρα, ποιός θα είναι στην ουσία ο πιο πιστός υπηρέτης του κεφαλαίου έρχεται να επιβεβαιώσει η ίδια η κυβέρνηση, δηλώνοντας ότι το ΠΑΣΟΚ μπορεί σε αντίθεση με την ΝΔ να προωθήσει αποτελεσματικά αυτές τις πολιτικές, φέρνοντας σαν παράδειγμα τις αποτυχημένες απόπειρες της ΝΔ στην ΕΑΣ, την ΔΕΗ και τον ΟΤΕ και την δική τους επιτυχία να περάσει στους εργαζόμενους και τον λαό την "αναγκαιότητα" των ιδιωτικοποιήσεων.

Βέβαια η αναφορά σε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ σε καμιά περίπτωση δεν δίνει συγχωροχάρτι και δεν απαλλάσει ευθυνών για τα σημερινά δεινά των εργαζομένων, του λαού και του τόπου, τις πολιτικές δυνάμεις που ψήφισαν την συμφωνία του Μάαστριχτ και σήμερα είτε καλυμμένα, είτε αποκάλυπτα στηρίζουν τις επιλογές της κυβέρνησης.

Τα επιτεύγματα της Συνθήκης του Μάαστριχτ είναι πλέον γνωστά και κανείς όσο αφελής και να είναι δεν μπορεί να τα αμφισβητήσει.

Οι άνεργοι στα κράτη μέλη της ΕΕ ξεπέρασαν τα 20 εκ., αυτοί που ζούν κάτω από τα όρια της φτώχειας ξεπερνούν τα 57 εκατομ., η κοινωνική αδικία μεγάλωσε και παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις.

Πίσω από τους ανελέητους δείκτες της "σύγκλισης" επιβάλλουν την σκληρή μονόπλευρη λιτότητα. Βάζουν στην Μάαστριχτική προκρούστεια κλίνη την παιδεία, την υγεία, μετατρέπουν τις εργασιακές σχέσεις σε μεσαιωνικές, δυναμιτίζουν την κοινωνική ασφάλιση.

Οι πρόχειροι λογαριασμοί των δυνάμεων που ψήφισαν την συνθήκη του Μάαστριχτ ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΝ, ΠΟΛΑ ότι μέσα από τον μύθο της αναθεώρησης της συνθήκης θα ξεγελάσουν τους εργαζόμενους και τον λαό της χώρας έπεσαν στο κενό.

Οι εργαζόμενοι συνειδητοποιούν κάθε μέρα και περισσότερο ότι η συνθήκη του Άμστερνταμ αποτελεί άξιο συνεχιστή της συνθήκης του Μάαστριχτ, με απώτερο στόχο να κατοχυρώσει ότι κατόρθωσε έως τώρα να αποσπάσει από τους εργαζόμενους το κεφάλαιο και να θέσει τους στόχους της νέας επίθεσης.

Μένει να συνειδητοποιήσουν ότι αυτή η πολιτική που εφαρμόζει η κυβέρνηση έχοντας σαν στήριγμά της τις δυνάμεις που ψήφισαν την συνθήκη του Μάαστριχτ, δεν είναι αποτέλεσμα επιμέρους λαθών, κακών εκτιμήσεων ή χειρισμών, είναι συνειδητή υπόκλιση στις επιταγές των ισχυρών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων του μονοπωλιακού κεφαλαίου και εξυπηρετεί χωρίς κανένα ενδοιασμό την στρατηγική του επιδίωξη για την διατήρηση του καπιταλισμού.

Μένει να συνειδητοποιήσουν όλο και μεγαλύτερα τμήματα των εργαζομένων και του λαού μας.

Ότι οι όποιες κατακτήσεις μας που μέσα από τους αγώνες μας διατηρηθούν ή νέες κατακτήσεις που μέσα από την πάλη μας επιβάλλουμε, θα είναι επισφαλής αν δεν αντιμετωπισθούν, οι αιτίες που αναπαράγουν την κρίση στην κοινωνία, αν δεν ανατραπεί το από καιρό ξεπερασμένο καπιταλιστικό σύστημα. Το ξετύλιγμα των αγώνων στην χώρα μας και σε άλλες χώρες της Ευρώπης σηματοδοτούν ελπιδοφόρες εξελίξεις, αποδεικνύουν ότι, οι αρχιτέκτονες της ΕΕ δεν έχουν ξεμπερδέψει με την αντίσταση και την οργανωμένη πάλη των εργαζομένων.

Δ Ι Ε Θ Ν Η Σ Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Η

Ο λαός της πατρίδας μας, οι λαοί της Ευρώπης και όλου του πλανήτη ζούν σήμερα σε ένα αρνητικό, θάναυσο, καταπιεστικό περιβάλλον, με οδυνηρό τρόπο διαπιστώνουν όλοι την επίδραση που ασκούσε ο σοσιαλισμός στον κόσμο.

Η καπιταλιστική θαρβαρότητα απηλλαγμένη πια από το αντίβαρο του ισχυρού σοσιαλιστικού συστήματος, επιδιώκει με κάθε τρόπο, την επιβολή της νέας τάξης πραγμάτων στον οικονομικό, πολιτικό, στρατιωτικό και ιδεολογικό τομέα.

Την υποταγή και εξάλειψη κάθε δύναμης που αμφισβητεί την παγκόσμια καπιταλιστική κυριαρχία, την ένταση της εκμετάλλευσης και καταλήστευσης των λαών.

Στην πορεία της καπιταλιστικής Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης, γίνεται όλο και πιά φανερό, ότι η ΕΕ καθρεπτίζει την δικτατορία των πολυεθνικών με κίνητρο το μεγαλύτερο κέρδος και χαρακτηριστικό της γνώριμα την καταπάτηση της ανεξαρτησίας και των κατακτήσεων των λαών.

Η σημερινή κυβέρνηση όπως και η προηγούμενη της ΝΔ συμμετέχουν ενεργητικά στην ιμπεριαλιστική "νέα τάξη πραγμάτων", με αποτέλεσμα να θαθαίνει η εξάρτηση και εκμετάλλευση της χώρας από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σέρνει τη χώρα σε τυχωδιωκτισμούς για τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών στέλνοντας τα παιδιά του ελληνικού λαού με κίνδυνο της ζωής τους στην Βοσνία και πρόσφατα στην Αλβανία, δημιουργεί κινδύνους μεγαλύτερων εμπλοκών ανάμεσα στα Βαλκανικά κράτη.

- Με πρόσχημα την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και των Ναρκωτικών θεσμοθετεί την Ευρωαστυνομία, επικυρώνοντας την Συνθήκη Σένγκεν και προσφέροντας στην ΕΕ των πολυεθνικών το εργαλείο για την κατάργηση των ατομικών ελευθεριών του πολίτη, την φαλκίδευση του απορρήτου της κοινωνικής του ζωής.

Η συνθήκη Σένγκεν που υπερισχύει των ελληνικών νόμων, ακόμη και του Συντάγματος της χώρας, προσδιορίζει και οριοθετεί ένα νέο φάσμα διώξεων και αστυνόμευσης, αποβλέπει να πλήξει πολιτικά, συνδικαλιστικά, δημοκρατικά δικαιώματα με απώτερο στόχο την αντιμετώπιση των λαϊκών κινημάτων, την υλοποίηση της πολιτικής της φτώχειας.

- Η απόφαση της κυβέρνησης για συμμετοχή στη "νέα δομή του ΝΑΤΟ" βάζει σε άμεσο κίνδυνο τα κυριαρχικά δικαιώματα και την ανεξαρτησία της χώρας μας.

Μετατρέπει την χώρα σε χώρα περιορισμένης κυριαρχίας ουσιαστικά και τυπικά σε προτεκτοράτο του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ υλοποιώντας τις αποφάσεις των ιμπεριαλιστικών Κέντρων, ενθαρρύνει την Τουρκία για υλοποίηση των επεκτατικών της στόχων εις βάρος της χώρας μας.

Αφού:

Η επιχειρησιακή ευθύνη του Αιγαίου αναλαμβάνεται από Νατοϊκή Διοίκηση με έδρα την ΝΑΠΟΛΙ. Δηλαδή ο έλεγχος του Αιγαίου περνάει στις ΗΠΑ.

Η Νατοϊκή Διοίκηση θα αναθέτει την επιχειρησιακή ευθύνη του Αιγαίου κατά περίπτωση και κατά βούληση στην Ελλάδα ή στην Τουρκία.

Δηλαδή το εθνικό μας έδαφος θα μετατραπεί σε διεθνή χώρο και θα εγκαταλειφθεί μέρος τους στην κυριαρχία της Τουρκίας.

Δεν έχουμε καμία αυταπάτη ότι το ΝΑΤΟ θα άλλαζε χαρακτήρα αν η Ελλάδα διατηρούσε την σημερινή δομή στο Αιγαίο.

Το ΝΑΤΟ πάντα θα είναι ο ίδιος μηχανισμός της τρομοκρατίας, της βίας και της υποδούλωσης των λαών, γι αυτό παλεύουμε για την διάλυση της λυκοσυμμαχίας του ΝΑΤΟ. Σήμερα όμως με την συμμετοχή μας στην "νέα δομή", μεγαλώνει ακόμη περισσότερο η αιχμαλωσία της χώρας μας, μπαίνει σε ακόμη μεγαλύτερες περιπέτειες ο λαός μας.

Συνάδελφοι,

Η κρίση που μαστίζει ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο, η κατάσταση της ανθρωπότητας που στα πρόθυρα του 2000 εκατομμύρια πεθαίνουν από την πείνα ή υποσιτίζονται, η κατάρρευση του μύθου της Ευρώπης των εργαζομένων, της ευημερίας και της δημοκρατίας, η κατάπνιξη της εθνικής ανεξαρτησίας των λαών και η οικονομική τους υποδούλωση, η αναθίωση των πιο αντιδραστικών φαινομένων του φασισμού, του ρατσισμού, του εθνικισμού, καταρρίπτουν την άποψη ότι η ΕΕ μπορεί να εγγυηθεί για την Ειρήνη, την Ασφάλεια.

Επαναβεβαιώνουν ότι οι μόνες αντιπαραθέσεις Αμερικάνων και Ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών σήμερα είναι αυτές που αφορούν το μοίρασμα της λείας, τον έλεγχο των αγορών και των σφαιρών επιρροής.

Αποδείχνουν πως ο καπιταλισμός όχι μόνο αδυνατεί να αντιμετωπίσει τα σύγχρονα προβλήματα, αλλά αποτελεί απειλή για την επιβίωση της ανθρωπότητας.

Συνάδελφοι,

Για να μην κυριαρχήσει παγκόσμια η ιμπεριαλιστική ηγεμονία, για να αποφευχθούν τοπικές συρράξεις, γενικότερες αναμετρήσεις που ωθούν σε ένα γενικευμένο πόλεμο, απαιτείται:

- Να συνεχισθεί η διαπάλη ανάμεσα στην ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων και στους λαούς που διεκδικούν ανεξαρτησία, πρόοδο, ανάπτυξη, ειρήνη, συνεργασία, σοσιαλιστική προοπτική.

- Να ενισχυθεί η κοινή πάλη των λαών και των κινημάτων με αντιϊμπεριαλιστικό περιεχόμενο.

Ο αγώνας για την ειρήνη είναι άρρηκτα δεμένος με τον αγώνα για φωμί - δουλειά, για δημοκρατικές συνδικαλιστικές ελευθερίες, βοηθάει στην δημιουργία κοινωνικών αντιστάσεων για την αναχαίτιση των ιμπεριαλιστικών σχεδίων, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για ανατροπή και διάλυση της λυκοσυμμαχίας, ενισχύει την πάλη μας για αποδέσμευση της χώρας μας από την ΕΕ για μια Ευρώπη της Ειρήνης, της φιλίας, της ισότιμης συνεργασίας, της Δημοκρατίας, του σοσιαλισμού.

Ο Ι Κ Ο Ν Ο Μ Ι Κ Η Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Η

Οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις στην χώρα μας ακολουθούν μια πολιτική που εξασφαλίζει υψηλά κέρδη στο κεφάλαιο, μέσα από αυξημένους δείχτες υπεραξίας που καρπώνονται και προνόμια που απλόχερα τους προσφέρονται.

Με βάση τα στοιχεία που δίνει στην δημοσιότητα ο ίδιος ο ΣΕΒ, για την πορεία των επισήμων κερδών από το 1991, χρονιά που οι "εταίροι" της ΕΕ υιοθέτησαν την συνθήκη του Μάαστριχτ μέχρι το 1995 προκύπτει ότι τα επίσημα καθαρά κέρδη των βιομηχάνων στο διάστημα αυτό εκτινάχθηκαν σε 2.157,3%.

Σύμφωνα πάντα με τα στοιχεία του ΣΕΒ το σύνολο των καθαρών κερδών όλων των βιομηχάνων το 1991 ήταν 15,7 δις ενώ το 1995 έφθασαν στα 354,4 δις (Μεγάλο μέρος των κερδών απορροφούν οι κατασκευαστικές επιχειρήσεις).

Την ίδια στιγμή που τα καπιταλιστικά κέρδη καταρρίπτουν το ένα ρεκόρ μετά το άλλο, οι βιομήχανοι ροκανίζουν και τις κάθε λογής επιχορηγήσεις που τους προσφέρουν οι γαλαζοπράσινες κυβερνήσεις.

Μόνο στην περίοδο 1991-1996 με το πρόσχημα στήριξης των ιδιωτικών επενδύσεων δόθηκαν στους μεγαλοεπιχειρηματίες από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων 550 δις ενώ μόνο κατά το 1995 διαγράφηκαν χρέη τους παρελθόντων ετών προς το δημόσιο ύψους 100 δις.

Την ίδια περίοδο που μια χούφτα εμποροβιομηχάνων αυξάνει με ιλιγγιώδη ρυθμό τα κέρδη της, οι πολιτικές σκληρής λιτότητας των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ είχαν σαν αποτέλεσμα,

Οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα να έχουν από το 1990 έως το 1996 απώλειες στο εισόδημά τους 20%.

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα στο ίδιο διάστημα μεγαλύτερο από 30%.

Οι συνταξιούχοι, ιδιαίτερα του ΙΚΑ να έχουν απώλειες που ξεπερνούν τις 500.000 τον χρόνο.

Ο πρωθυπουργός της χώρας δίνοντας εγγύηση στα αφεντικά του ότι η λιτότητα μόλις τώρα άρχισε, δηλώνει προκλητικά, " χωρίς φόρους και με αυξήσεις στους μισθούς η χώρα δεν θα πάει μπροστά".

Με τα γαλαζοπράσινα προγράμματα λιτότητας που επέβαλαν σε σκληρές θυσίες τους εργαζόμενους με το επιχείρημα ότι θα βελτιώνονταν οι επενδύσεις και η ποιότητα των ελληνικών και άλλων προϊόντων και θα αντιμετώπιζονταν το εκρηκτικό πρόβλημα των ελλειμμάτων του ισοζυγίου, ούτε παραγωγικές επενδύσεις είδαμε, ούτε βελτίωση της ανταγωνιστικότητας είδαμε, ούτε αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων της οικονομίας είδαμε.

Αυτό που είδαμε είναι ότι τρισεκατομμύρια των κερδών των βιομηχάνων γεμίζουν τις θυρίδες των ξένων τραπεζών, αφήνοντας μετέωρους τους προπαγανδιστές της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και των ιδιωτικοποιήσεων, θέτοντας στο περιθώριο τις όποιες αναμενόμενες επενδύσεις για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

- Ότι τα προβλήματα του ισοζυγίου μέσα από την συρρίκνωση της βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγικής βάσης της χώρας και της ασύδοτης δράσης των πολυεθνικών παραμένουν εκρηκτικά (το 1996 η Ελλάδα εισέπραξε από τις εξαγωγές προϊόντων 5.769,9 εκ. δολάρια και ξόδεψε για εισαγωγές 24.135,5 εκ.δολάρια, εμπορικό έλλειμα, δηλαδή 18.365,6 εκ.δολάρια).

Βλέπουμε το ξεπούλημα του παραγωγικού ιστού της χώρας σε πολυεθνικές επιχειρήσεις και σε ιδιώτες επιχειρηματίες και την επέκταση αυτής της πολιτικής και στην σφαίρα του κοινωνικού τομέα, στην υγεία, στην παιδεία, την κοινωνική ασφάλιση, στις υπηρεσίες.

Ζούμε την αλματώδη αύξηση του αριθμού των ανέργων (200.000 το 1980, 450.000 σήμερα).

Βλέπουμε το συνεχιζόμενο ξεκλήρισμα των αγροτών, την ραγδαία αύξηση των λουκέτων που κατά χιλιάδες μπαίνουν στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Έχουμε δηλαδή ένα κράτος που συνεχώς φτωχαίνει (2 εκατομμύρια εργαζόμενοι σύμφωνα με τα στοιχεία της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκονται κάτω από τα επίσημα όρια της φτώχειας), ενώ η δράκα των εμποροβιομηχανών, των κατασκευαστών και των εφοπλιστών βουλιάζει στα κέρδη.

Αυτή είναι η προσφορά των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων και των προγραμμάτων τους.

Αυτή είναι η ισχυρή Ελλάδα στην ενωμένη Ευρώπη.

Συνάδελφοι,

Για το ξεπέραςμα της κρίσης που βρίσκεται σήμερα η οικονομία της χώρας μας, για την ανατροπή της σημερινής κατάστασης σε βάρος όλων των εργαζομένων.

Χρειάζεται να αναπτυχθούν αγώνες με αίτημα ένα σύγχρονο δημοκρατικό εθνικό σχέδιο ανάπτυξης, οικονομικής και κοινωνικής.

Με σημαντικότερα στοιχεία:

Την εφαρμογή πολιτικής για την ανάπτυξη των κλάδων βιομηχανίας.

- Ανάπτυξη με μοχλό έναν αποδοτικό Δημόσιο τομέα (τσιμεντοβιομηχανία, ναυπηγοεπισκευαστική εταιρεία τεχνικών μελετών και έργων, τον τομέα του πετρελαίου, του εξωτερικού εμπορίου κλπ.).

- Την προστασία των αγροτικών προϊόντων και την πολιτική των επιδοτήσεων για την αναδιάρθρωση της αγροτικής παραγωγής.

Να γίνει μεταρρύθμιση του φορολογικού μας συστήματος, να καταργηθούν οι φοροαπαλλαγές του μεγάλου κεφαλαίου.

Να γίνει ριζική ανακατανομή των φορολογικών βαρών σύμφωνα με την φορολογική ικανότητα.

Να γίνεται έλεγχος των τιμών, να ασκείται πρώτα και κύρια στην παραγωγή και τις εισαγωγές.

Να αναπτυχθεί η έρευνα μέσα από τα ΑΕΙ - ΤΕΙ κλπ. οι παραγωγικές μονάδες να στηρίζονται στην επάνδρωση και εξειδίκευση ντόπιου εργατοεπιστημονικού προσωπικού, σύγχρονη λαϊκή παιδεία που να υπηρετεί τους κοινωνικούς ανθρωπιστικούς και επαγγελματικούς σκοπούς.

Για να επιτευχθούν όλα αυτά, για να ανατραπεί η σημερινή σε βάρος μας κατάσταση χρειάζεται αλλαγή πολιτικής σε προοδευτική κατεύθυνση και βέβαια αυτό δεν μπορεί να γίνει με τους σημερινούς πολιτικούς συσχετισμούς.

Η διακυβέρνηση του τόπου πρέπει να περάσει σε άλλα χέρια, σε δυνάμεις που να αντιπροσωπεύουν τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα.

Οι εργαζόμενοι μέσα από το ανέβασμα της ταξικής τους συνείδησης πρέπει να επιλέξουν πολιτική γραμμή για το ποιές δυνάμεις πρέπει να ηγούνται στην πολιτική ζωή της χώρας.

./..

Μέσα από τους αγώνες τους, μαζί με τους αγώνες τους, πρέπει να πρωτοστατούν για ουσιαστικές αλλαγές και ανακατατάξεις στο κοινωνικό επίπεδο, στην συγκρότηση ενός πανίσχυρου λαϊκού μετώπου με την αγροτιά, με τα μεσαία καταπιεσμένα στρώματα, που μέσα από ρήξεις και συγκρούσεις κόντρα στην υποταγή και τον συμβιβασμό, θα ανατρέψει τις επιλογές της ντόπιας ολιγαρχίας, της ΕΕ και την διείσδυση των πολυεθνικών, θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις αποδέσμευσης της χώρας από την ΕΕ, μοναδική προϋπόθεση για την αξιοποίηση των εγχώριων παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας και την πραγματική βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, για να σταματήσει ο βραχνάς της ανεργίας και της αβεβαιότητας για το αύριο να μας πνίγει, για ριζικές αλλαγές που θα ανοίγουν τον δρόμο για το ξεθεμελίωμα του απάνθρωπου σημερινού κοινωνικού συστήματος.

Α Ν Ε Ρ Γ Ι Α

Οι λίστες της ανεργίας τα τελευταία χρόνια συνεχώς μεγαλώνουν, παρά τις δεσμεύσεις της κυβέρνησης περί αναπτυξιακής πολιτικής και για χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας.

Με βάση τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΣΥΕ) το ποσοστό της ανεργίας στην χώρα μας έσπασε το φράγμα του 10%.

Επίσημα πλέον στην χώρα μας υπάρχουν διαπιστωμένα 450.000 άνεργοι, ένας σημαντικός αριθμός που πλησιάζει αυτόν των ανέργων εργάζεται σε καθεστώς πρόσκαιρης ή μερικής απασχόλησης, ενώ χιλιάδες εργαζόμενοι κυρίως Οικοδόμοι το τελευταίο τρίχρονο μπροστά στην ανεργία και την αβεβαιότητα για το αύριο, έχουν μεταναστεύσει στην Γερμανία, στο Βέλγιο και σε άλλες χώρες.

Ο αριθμός των ανέργων στην Ελλάδα με βάση τα στοιχεία βρετανικού οργανισμού που πραγματοποίησε μελέτη για λογαριασμό του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου με αντικείμενο τις επιπτώσεις του Μάαστριχτ στις οικονομίες κρατών της ΕΕ θα φθάσει το 1999 στο 18%, θα προστεθούν δηλαδή στις λίστες της ανεργίας ακόμη 300.000 άνεργοι.

Τα στοιχεία που δίνει η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση για την ανεργία στις χώρες μέλη της είναι αποκαλυπτικά για τις εκρηκτικές διαστάσεις του προβλήματος της ανεργίας.

Σε 10,6% ανέρχεται το ποσοστό ανεργίας και αναλύεται ως εξής. Στους άνδρες 9,3%, στις γυναίκες 12,5, ενώ στους νέους κάτω των 25 ετών η ανεργία ανέρχεται σε ποσοστό πάνω από 20%.

Τα επιδόματα ανεργίας σε ότι αφορά το ποσοστό επί του βασικού ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη στην χώρα μας είναι τα χαμηλότερα από όλα τα κράτη της ΕΕ.

Συγκεκριμένα:

Σε Ισπανία, Πορτογαλία, Λουξεμβούργο, Γαλλία είναι πάνω από 80% , στο Βέλγιο 79%, στην Αγγλία και Δανία 73%, στην Ελλάδα μόλις φθάνει το 60%.

Τον Απρίλη του 1997 η Κομισιόν κυκλοφόρησε την "Πράσινη Βίβλο" με τίτλο "σύμπραξη για μια νέα οργάνωση της εργασίας".

Ανάμεσα στα άλλα η Κομισιόν οριοθετεί και τον βασικό της στόχο "Πρέπει να αλλάξει το σημερινό μοντέλο απασχόλησης το οποίο προϋποθέτει ότι η συνήθης σχέση εργασίας είναι μόνιμη και για ολόκληρη ζωή, ο εργαζόμενος αποχωρεί από την αγορά εργασίας στο τέλος της σταδιοδρομίας του".

Με άλλοθι δηλαδή την αντιμετώπιση της ανεργίας, η Κομισιόν προκλητικά σερβίρει την λύση του μισοανέργου, του μισοαπασχολούμενου, του μισοεξαθλιωμένου.

Οι νοσηροί εγκέφαλοι της ΕΕ χρησιμοποιούν την καταπολέμηση της ανεργίας που οι ίδιοι πυροδοτούν σαν μια νέα επιχείρηση κερδών και στην βάση αυτή προωθούν την απορύθμιση του χρόνου εργασίας, μέσω περιορισμού ή και ουσιαστικής κατάργησης του νομοθετημένου θώρου ή 7ώρου όπου αυτό έχει κατακτηθεί, τον υπολογισμό του χρόνου εργασίας σε ετήσια βάση, την μείωση του χρόνου απασχόλησης με ταυτόχρονη μείωση αποδοχών, την γενίκευση της μερικής απασχόλησης, την επιβολή ελαστικού ωραρίου κλπ.

Η ανεργία γίνεται πλέον ο μοχλός για να αμφισβητηθούν κατακτήσεις και δικαιώματα δεκαετιών της Εργατικής Τάξης.

Τα ανατριχιαστικά στην σύλληψη και βαθεία αντιδραστικά στην εφαρμογή τους σχέδια του Διευθυντηρίου της ΕΕ, άρχισαν ήδη να εφαρμόζονται στην χώρα μας.

Η πρώτη ουσιαστική παρέμβαση της κυβέρνησης έγινε με τον νόμο 2434/96 με τίτλο "μέτρα πολιτικής για την απασχόληση και επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση".

Με αυτόν τον βαθεία αντεργατικό νόμο παίρνει τα λεφτά του ΟΑΕΔ που προορίζονταν για την επιβίωση των ανέργων και τα δίνει σ'αυτούς που έχουν κάνει τις απολύσεις για να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και να απασχοληθούν οι άνεργοι!!! ικανοποιώντας την αξίωσή τους να θάλουν στο χέρι τα 200 περίπου δις του ΟΑΕΔ και στην συνέχεια να τα χρησιμοποιήσουν για παραπέρα μείωση του εργατικού κόστους και την ένταση της "ελαστικοποίησης" των εργασιακών σχέσεων.

Ακολουθούν τα Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης.

Στα πλαίσια των ΤΣΑ οι εργαζόμενοι θα πρέπει να δεχθούν:

Την χορήγηση χαμηλότερων αποδοχών από αυτές που προβλέπουν οι Συλλογικές Συμβάσεις εργασίας.

Την μείωση των ωρών εργασίας με παράλληλη μείωση των αποδοχών τους.

Την ανατροπή του μέχρι σήμερα εργάσιμου και ελεύθερου χρόνου.

Την μία θέση εργασίας να μοιράζονται 2 ή 3 εργαζόμενοι, να χρησιμοποιούνται από τον εργοδότη όποτε αυτός θέλει και όσες ώρες θέλει την μέρα.

Τις απολύσεις λόγω πλεονάζοντος προσωπικού κλπ. Ενώ στους εργοδότες θα παρέχονται δάνεια με ευνοϊκούς όρους, εκπτώσεις στα δημοτικά τέλη, φορολογικές ελαφρύνσεις κλπ.

Με τον θεσμό των ΤΣΑ που πρόκειται να εφαρμοσθεί κατ'αρχάς σε περιοχές που εμφανίζουν μεγάλα ποσοστά ανεργίας και προφανώς η κυβέρνηση πιστεύει ότι οι εργαζόμενοι θα προβάλλουν μικρότερες αντιδράσεις στην επιβολή αντεργατικών ρυθμίσεων.

Ο καπιταλισμός δείχνει το πιο αποκρουστικό του πρόσωπο, φθάνοντας μέχρι την αμφισβήτηση του δικαιώματος των εργατών να διαπραγματεύονται τους όρους πώλησης της εργατικής τους δύναμης.

Τα ΤΣΑ συνδέουν το πρόβλημα της απασχόλησης, με την επαγγελματική εξειδίκευση.

Όμως για ποιά επαγγελματική εξειδίκευση μας μιλούν, όταν αυτή γίνεται στα πλαίσια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αντί αυτή να αποτελεί μέρος μιας αναβαθμισμένης δημόσιας και δωρεάν παιδείας, απλώς θέλουν ένα εργατικό δυναμικό, χωρίς ολοκληρωμένες γνώσεις να μαθαίνει μόνο όσα έχει ανάγκη ο εργοδότης.

Ο "Κοινωνικός διάλογος" απάτη που έκλεισε τον πρώτο κύκλο του πριν τρεις μήνες έθεσε τις βάσεις για την ολοκλήρωση των αντεργατικών επιλογών θάζοντας συγκεκριμένα στο στόχαστρο το θωρο τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, την πλήρη απασχόληση κλπ.

Συνάδελφοι,

Με τα επιχειρήματα που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση για την πρόωση των αντεργατικών της μέτρων π.χ. για τα ΤΣΑ (δημιουργία μηχανισμών διατήρησης και δημιουργίας θέσεων εργασίας, ενίσχυση της τοπικής ανάπτυξης κλπ.), προσπαθεί να συγκαλύψει τη θεμελιακή αιτία της ανεργίας, δηλαδή την ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, τους νόμους της υπεραξίας και κέρδους, προσπαθεί κύρια να συγκαλύψει ότι το πρόβλημα της ανεργίας δεν είναι τεχνικό - οργανωτικό, είναι βαθειά πολιτικό πρόβλημα, ότι η ανεργία είναι αναπόσπαστη από τον καπιταλισμό και μόνο με την ανατροπή του μπορεί να αντιμετωπισθεί ριζικά και οριστικά ως την εξάλειψή του.

Οι προτάσεις του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, οι προτάσεις μας για την αντιμετώπιση της ανεργίας, σταθερή απασχόληση, έρχονται σε πλήρη αντίθεση με την σημερινή πολιτική και τους εκφραστές της, έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις πολιτικές δυνάμεις που σήμερα παίζουν τον ρόλο της συμπολιτευόμενης αντιπολίτευσης υιοθετώντας την οικονομία της αγοράς, την κυριαρχία της άρχουσας τάξης της χώρας μας, των μονοπωλίων, την συνθήκη του Μάαστριχτ.

Η υλοποίηση των θέσεων του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος δεν μπορεί να έρθουν από την μια στιγμή στην άλλη, προϋποθέτουν την ανάπτυξη εντατικών ταξικών πολιτικοποιημένων αγώνων. Μέσα απ' αυτούς τους αγώνες που όλο και μεγαλύτερο μέρος των εργαζομένων θα κατανοεί ότι καμιά κυβέρνηση, καμιά πολιτική δεν μπορεί να είναι φιλολαϊκή, αν δεν εγγυάται το δικαίωμα της εργασίας, η εργατική τάξη θα μπαίνει δυνατά στο προσκήνιο των πολιτικών εξελίξεων, θα απαιτεί και θα επιβάλλει μια άλλη πολιτική για την απασχόληση, με ενδεικτικά της στοιχεία.

Η ανάπτυξη της βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής που αποτελούν, στρατηγικής σημασίας τομείς, η εκτέλεση κοινωνικών προγραμμάτων υγείας, παιδείας, κατοικίας.

Μέσα από μια τέτοια πολιτική που θα στηρίζει ταυτόχρονα την αύξηση της απασχόλησης, στην μείωση ωρών εργασίας, κατάργηση υπερωριών, μείωση ορίων συνταξιοδότησης κλπ. και μέρος των αναγκών των λαϊκών στρωμάτων θα εξυπηρετήσει και θέσεις απασχόλησης θα δημιουργήσει.

Η πάλη μας για την επιβολή αυτού του στρατηγικού στόχου δεν πρέπει να είναι ξεκομμένη, πρέπει να συμβαδίζει και να ενισχύεται από την απαίτησή μας.

Για την εφαρμογή μιας άλλης στεγαστικής πολιτικής, που η κατοικία, αλλά και η απαραίτητη για την τοποθεσία της γη, να μην γίνεται αντικείμενο εμπορίου και εκμετάλλευσης.

Για να πάρει τέλος η άθλια κατάσταση που επικρατεί στον ΟΕΚ, για να εκπληρώσει την Κοινωνική του αποστολή που είναι η στέγαση των αστέγων, κόντρα σ' αυτούς που τον χρησιμοποιούν σαν τον κύριο αιμοδότη του ρουσφετιού και της εξαγοράς συνειδήσεων, σ' αυτούς που κυνικά δημιουργούν ιδεολογικά πολιτικά εξαρτήματα μέσα από τα σπλάχνα της Εργατικής Τάξης.

Για την απόλεια των αιτίων που οδηγούν σε αδυναμία απόκτησης στέγης εργαζόμενους και άλλα λαϊκά στρώματα, όπως:

- Τα φορομπηχτικά μέτρα
- Οι απανωτές αυξήσεις των αντικειμενικών αξιών ακινήτων.
- Η αλματώδης αύξηση της αξίας της γής.
- Η ασυδοσία των εμποροσπιτάδων.
- Η ανεξέλεγκτη αύξηση των οικοδομικών υλικών.
- Η συνεχής συρρίκνωση του εργατικού εισοδήματος κλπ.

* Για την επιδότηση των ανέργων και όχι της εργοδοσίας.

1. Ουσιαστική στήριξη των ανέργων με επιδότηση - που να διαρκεί έως ότου εξασφαλιστεί δουλειά - στα επίπεδα του 80% του βασικού μεροκάματου.

2. Οι μέρες επιδότησης να θεωρούνται μέρες ασφάλισης για σύνταξη κλπ. να υπολογίζονται και να διασφαλίζουν κάθε κοινωνικό δικαίωμα και κοινωνική παροχή.

3. Να αυξηθεί από 210 σε 250 ο μέγιστος αριθμός ημερομισθίων για την απονομή του χειμερινού επιδόματος και το ύψος του να επανέλθει σύμφωνα με τον Νόμο 1836/88.

* Για καθιέρωση του 35ώρου με νομοθετική γενικευμένη εφαρμογή (7ώρες την ημέρα, 5 μέρες την εβδομάδα) με βελτίωση των αποδοχών και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

* Για κατάργηση της υπερεργασίας, δραστική μείωση των υπερωριών.

* Για κατοχύρωση όλων των εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, απαγόρευση απόλυσης σε όσους μπαίνουν στην τελευταία πενταετία πριν την συνταξιοδότηση.

* Για αντιμετώπιση του προβλήματος της "μαύρης εργασίας" και την παροχή ίσων δικαιωμάτων στους αλλοδαπούς εργάτες κλπ.

Συνάδελφοι,

Και για τον πιο δύσπιστο και αφελή οι αιτίες που εκτρέφουν την γενικότερη ανεργία, δεν είναι άλλες ή ξεκομμένες από τις αιτίες που προκαλούν την ανεργία στον κλάδο.

Η ίδια αντεργατική μήτρα γεννά την ανεργία, για μας, για τον εργάτη του εργοστασίου, τον ναυτεργάτη, τον κάθε εργαζόμενο.

Εμείς πρόσθετα είμαστε ο πιο σημαντικός αποδέκτης της γενικευμένης ανεργίας, λόγω του ότι ο χώρος μας, γίνεται χώρος φιλοξενίας και καταφύγιο έστω προσωρινό χιλιάδων ανέργων εργατών, ρημαγμένων αγροτών κλπ.

Ο αγώνας ενάντια στην ανεργία, τους αίτιους και τα αίτια που την γεννούν, είναι αγώνας που πρέπει να μπολιάσει το σύνολο της Εργατικής Τάξης και σ' αυτό ο κλάδος μας πρέπει να πρωτοστατήσει.

Α Γ Ω Ν Ε Σ Τ Ο Υ Κ Λ Α Δ Ο Υ

Στα πλαίσια των αποφάσεων του Γενικού Συμβουλίου και της Διοίκησης, η Ομοσπονδία ανέδειξε τα προβλήματα του κλάδου, οργάνωσε και καθοδήγησε τους αγώνες του.

Διαθήματα, συλλαλητήρια, συγκεντρώσεις, απεργίες, καταλήψεις υπουργείων, Νομαρχιών, Οργανισμών (ΙΚΑ, ΟΕΚ), συνόδευσαν την απαίτηση του κλάδου για πρόωση και λύση αιτημάτων μας για διατήρηση κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας.

Στο διάστημα που μεσολάβησε από το 16ο Συνέδριο μέχρι σήμερα πραγματοποιήθηκαν μία τριήμερη απεργιακή κινητοποίηση, μία 48ωρη και είκοσιμία (21) 24ωρες απεργιακές κινητοποιήσεις.

Ταυτόχρονα με τους κλαδικούς αγώνες ο κλάδος έβαλε την σφραγίδα του στον συντονισμό των αγώνων των εργαζομένων ενάντια στις αντεργατικές επιλογές κεφαλαίου, κυβέρνησης, ενάντια στην πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας, ενάντια στις αποφάσεις της ΕΕ, των πολυεθνικών, του Μάαστριχτ, της "Λευκής Βίβλου", ενάντια στον "Κοινωνικό διάλογο" της απάτης.

Μέσα σε ένα κλίμα νεοσυντηρητικής λαίλαπας και προσπάθειας ενσωμάτωσης του συνδικαλιστικού κινήματος στις επιλογές του κεφαλαίου, ο κλάδος μας έδωσε πολλές και σοβαρές μάχες, έκφρασε παράλληλα σε σημαντικό βαθμό την ταξική του αλληλεγγύη σε άλλους αγωνιζόμενους κλάδους εργαζομένων και στη μικρομεσαία αγροτιά.

Η αλληλεγγύη του κλάδου δεν εκφράστηκε μόνο με υπομνήματα συμπαράστασης, εκφράστηκε κύρια με την σημαντική παρουσία του κλάδου, στους δρόμους του αγώνα, στους τόπους του αγώνα, δίπλα στους αγρότες στα μπλόκα, στους ναυτεργάτες στους καταπέλτες, στους μεταλλεργάτες, στους εκπαιδευτικούς και σπουδαστές, στην πάλη για απόκρουση της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής της κυβέρνησης για δημόσιο δωρεάν σχολείο.

Το ξεδίπλωμα των αγώνων του λαϊκού κινήματος τον προηγούμενο χρόνο, επιβεβαίωσε ότι τα θεμέλια της αντεπίθεσης του λαού μας, ενάντια στο μεγάλο κεφάλαιο και στις πολιτικές που το στηρίζουν καθημερινά ισχυροποιούνται.

Στο ίδιο διάστημα όμως επιβεβαιώθηκε και το ότι η κυβέρνηση είναι περισσότερο επικίνδυνη από όσο μπορούσε να φαντασθεί κανείς.

Μπροστά στο ξέσπασμα των κινητοποιήσεων των αγροτών, των ναυτεργατών, των εκπαιδευτικών, του κλάδου μας και άλλων εργαζομένων, η κυβέρνηση ποντάροντας στους κατασταλτικούς μηχανισμούς που της παρέχει το σάπιο κοινωνικό σύστημα που υπηρετεί μετατρέπει την χώρα σε ένα στρατόπεδο εξόντωσης, ενάντια σε όσους αγωνίζονται, δεν σκύβουν το κεφάλι, δεν υποτάσσονται.

Με την βία, την τρομοκρατία, τον αυταρχισμό, τις απειλές και συκοφαντίες, τη μετατροπή των αγροτοδικείων σε τόπο εξόντωσης των αγωνιζομένων αγροτών, την αναβίωση του συνδικαλιστικού της ασφάλειας, την ποινικοποίηση των αγώνων στοχεύει στον περιορισμό της δράσης του λαϊκού κινήματος, που παλεύει για την αποδυνάμωση και τελικά ανατροπή αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής.

Στην απεργιακή κινητοποίηση στις 9 του Απρίλη, η συγκέντρωση του κλάδου θρέθηκε αντιμέτωπη με χιλιάδες αστυνομικούς και δυνάμεις των ΜΑΤ που είχαν κατακλύσει το χώρο του Υπουργείου, καθώς και τους γύρω δρόμους δίνοντας στο κέντρο της Αθήνας την εικόνα αστυνομοκρατούμενης πόλης. Η οργή του κλάδου, μπροστά στην αστυνομοκρατία και τρομοκρατία της κυβέρνησης εκφράστηκε με το σπάσιμο του πρώτου κλοιού των δυνάμεων καταστολής.

Μπροστά στην εκρηκτική κατάσταση που είχε με ευθύνη της κυβέρνησης διαμορφωθεί, ο υπουργός εργασίας υποχρεώθηκε να καλέσει την αντιπροσωπεία της Ομοσπονδίας για να συζητήσουν.

Η αντιπροσωπεία της Ομοσπονδίας στην συνάντησή της με τον υπουργό, καταγγέλοντας την στάση της κυβέρνησης, του δήλωσε ότι "μ'αυτήν την πρωτοφανή αστυνομοκρατία και τρομοκρατία δεν συζητάμε" και αποχώρησε.

Η επίθεση ενάντια στον κλάδο δεν μας ξάφνιασε. Τα πρώτα σημάδια και δείγματα της τακτικής και του τρόπου που η κυβέρνηση είχε αποφασίσει να αντιμετωπίσει τον κλάδο, είχαν γίνει φανερά από την Πέμπτη 3 Απρίλη, ημέρα της άρνησης του Υπουργού να δεχτεί τους εκπροσώπους των 45 σωματείων που είχαν έρθει από όλη την χώρα για να συναντηθούν μαζί του, κάτι που ο ίδιος είχε αποδεχθεί. Άρνηση που συνοδεύτηκε και από την επίθεση των αστυνομικών δυνάμεων που είχαν παραταχθεί στην πόρτα του Υπουργείου ενάντια στους συνδικαλιστές του κλάδου, που επεδίωξαν να μουν στο Υπουργείο και να συναντηθούν μαζί του.

Το χτύπημα των Οικοδόμων και των εργαζομένων στον κλάδο που είχε μεθοδεύσει η κυβέρνηση μέσω των κατασταλτικών της μηχανισμών, έπεσε στο κενό και αυτό δεν μπόρεσε να το χωνέψει η κυβέρνηση, όπως δεν μπορεί να χωνέψει ότι ο κλάδος μας θα αποφασίζει πότε θα κάνει απεργία και που θα πηγαίνει η πορεία της συγκέντρωσής του.

Γι αυτό και μέσα από μία κατάπυστη ανακοίνωσή του το ΠΑΣΟΚ κατήγγειλε το μεγάλο συλλαλητήριο των Οικοδόμων σαν "αντισυγκέντρωση", λόγω της επίσκεψης Σημίτη στο Υπουργείο, στα πλαίσια της έναρξης του "κοινωνικού διαλόγου". Τους διαψεύσαμε και τους καταγγείλαμε σαν κοινούς συκοφάντες.

Η απεργιακή συγκέντρωση του κλάδου είχε προγραμματιστεί με ομόφωνη απόφαση του Γενικού Συμβουλίου στις 15 Φλεβάρη. Αυτό που αποκρυψαν εσκεμμένα, το γνώριζαν οι διοικήσεις των Σωματείων όλης της χώρας, με βάση την απόφαση του Γενικού Συμβουλίου, όπως και ο κλάδος που στην πορεία ενημερώθηκε και ανάλογα πρέπει να τους κρίνουν.

Η λογική της ηγεσίας του κυβερνώντος κόμματος, που δεν διστάζει να συκοφαντήσει έναν ολόκληρο κλάδο, ήταν η συνέχεια της συκοφάντησης του αγώνα των ναυτεργατών, των αγροτών, των μεταλλεργατών, των καθηγητών.

Συνάδελφοι,

Κάνοντας την εκτίμηση των αγώνων μας, διαπιστώνουμε ότι οι απεργιακές μας κινητοποιήσεις κυρίως σε ότι αφορά την συμμετοχή στις απεργιακές συγκεντρώσεις, εκεί που καθρεπτίζεται η διάθεση και αποφασιστικότητα του κλάδου για αγώνα παρουσίασαν σκαμπανεβάσματα.

Οι απεργιακές συγκεντρώσεις που πραγματοποιήθηκαν στις αρχές του 1995 αμέσως μετά το 18ο Συνέδριο σηματοδότησαν μια άνοδο της μαζικότητας και της δυναμικής του κλάδου.

Η πορεία δεν ήταν ανάλογη, αφού παρουσιάστηκε μια κάμψη στις επόμενες κινητοποιήσεις του 1995.

Η τριήμερη απεργία 7-8-9 Μάη 1996 με την συμμετοχή της επαρχίας στην συγκέντρωση της Αθήνας, ήταν από τις κορυφαίες αγωνιστικές στιγμές του κλάδου το τρίχρονο που πέρασε.

Η αγωνιστικότητα που επέδειξε σ' αυτό το απεργιακό τριήμερο ο κλάδος, η πίστη του στα απατελέσματα του αγώνα, η απάντησή του στις προκλήσεις και η περιφρούρηση του αγώνα του, είχαν σαν αποτέλεσμα το σπάσιμο της αδιαλλαξίας της κυβέρνησης και την ικανοποίηση δύο σημαντικών αιτημάτων μας.

Να μην στερούνται το βοήθημα οι Οικοδόμοι που τον ίδιο χρόνο επιδοτήθηκαν από τακτική επιδότηση ανεργίας και την σταδιακή μείωση των ημερομισθίων που απαιτούνται για τακτική επιδότηση.

Το 1997 οι απεργιακές συγκεντρώσεις ήταν ανάλογες με αυτές που πραγματοποιήθηκαν στις αρχές του 1995-1996. Η ανοδική πορεία συνεχίστηκε με αποκορύφωμα τις απεργιακές συγκεντρώσεις που έγιναν στις 14 Οκτώβρη.

Κυρίως στην επαρχία, με βάση τα στοιχεία των σωματείων, οι συγκεντρώσεις στις 14 Οκτώβρη ήταν από τις μεγαλύτερες και δυναμικότερες που πραγματοποίησε ο κλάδος τα τελευταία χρόνια.
Συνάδελφοι,

Παρά τις όποιες αδυναμίες και αναστολές στην δράση μας που έχουν να κάνουν είτε με την λειψή λειτουργία των Σωματείων και την δραστηριότητα που αναπτύσσουν, είτε με την λειψή ενημέρωση των συναδέλφων και την υποβάθμιση της παρουσίας μας στους χώρους δουλειάς, είτε με τα σκαμπανεβάσματα της δράσης μας και την αδύνατη προβολή των αιτημάτων μας.

Αδυναμίες που πρέπει χωρίς καθυστερήσεις να ανοίξουμε μέτωπο ενάντιά τους για να τις ξεπεράσουμε.

Η εκτίμησή που προβάλλει μέσα από τους αγώνες του κλάδου στο τρίχρονο που πέρασε είναι ότι οι αντιστάσεις του κλάδου ενισχύονται και νέα τμήματά του, κατανοούν την ανάγκη της πάλης για την διατήρηση κατακτήσεων, για την λύση των καυτών προβλημάτων που σήμερα έντονα προβάλλουμε.

Πρέπει όμως οι δείκτες συμμετοχής όλο και περισσότερων συναδέλφων στην ζωή και δράση των σωματείων να ανέβουν και με έντονους ρυθμούς.

Πρέπει μέσα από τους αγώνες, μαζί με τους αγώνες, να προκαλείται το ανέβασμα της ταξικής συνείδησης, να πείθονται όλο και περισσότεροι συνάδελφοι, ότι η υπεράσπιση των κατακτήσεων της εργατικής τάξης, η διεύρυνσή τους είναι αποκλειστικά υπόθεση της ίδιας της εργατικής τάξης και του οργανωμένου δικού της ταξικού κινήματος.

Έτσι θα αποφευχθούν, αναστολές και σκαμπανεβάσματα στις κινητοποιήσεις του κλάδου.

Έτσι θα σαρωθούν θεωρίες όπως αυτή της αναποτελεσματικότητας των αγώνων, που ανεξάρτητα αν μέχρι σήμερα και ειδικά στον κλάδο μας, έχουν στην πράξη αχρηστευθεί, αγγίζουν μέρος των συναδέλφων μας και κύρια αυτούς που τα τελευταία χρόνια μπήκαν στον κλάδο, δεν έζησαν τους μεγάλους αγώνες, τις μεγάλες κατακτήσεις και πως αυτές τις επιβάλλαμε.

Έτσι θα αποτρέψουμε τα χειρότερα που φέρνει η αντεργατική λαίλαπα και θα αντιστρέψουμε την σημερινή σε βάρος μας κατάσταση.

Συνάδελφοι,

Στο διάστημα των τριών χρόνων από το προηγούμενο Συνέδριο με την πάλη μας πετύχαμε:

- Την συγχώνευση του επικουρικού μας ταμείου με το ΙΚΑ - TEAM, την αύξηση των επικουρικών συντάξεων και την ελαχιστοποίηση του χρόνου απονομής τους.
- Να μην αφαιρείται το βοήθημα από αυτούς που έλαβαν τακτική επιδότηση.
- Να γίνει σταδιακή μείωση των προϋποθέσεων για τακτική επιδότηση (από 1-6-98 ισχύουν 100 ημερομίσθια).
- Τον διπλασιασμό του ύψους των μικρών δανείων του ΟΕΚ και το ξεπάγωμα μέρους του κατασκευαστικού του προγράμματος που συντέλεσαν στην μείωση της ανεργίας.
- Ικανοποιητικές συλλογικές συμβάσεις.
- Αποφυγή του νέου σκανδάλου στον ΟΕΚ.

Συνάδελφοι,

Οι αγώνες μας στο τρίχρονο που πέρασε ήταν ένα πάντρεμα διεκδικητικών αγώνων (μέτρα για την απασχόληση και επιβίωση των ανέργων, σύνταξη στα 55, αναγνώριση και διανομή των υπερ αγνώστων, κατάργηση αντιασφαλιστικών νόμων) κλπ και αγώνων αντίστασης για την υπεράσπιση κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας.

Η πάλη μας για την διατήρηση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων μας εκτός από την αντίστασή μας στην γενικευμένη επίθεση ενάντια στην κοινωνική ασφάλιση εκφράστηκε έντονα με την παρέμβαση του κλάδου για την προστασία του νέου τρόπου ασφάλισης.

Με τη αποφασιστική μας παρέμβαση και κατάληψη του Υπουργείου Εργασίας από εκατοντάδες οικοδόμους στις 28 Νοέμβρη του 1996 αποτρέψαμε τα σχέδια κυβέρνησης, κατασκευαστών να ανατρέψουν το σημερινό τρόπο ασφάλισης και να μας οδηγήσουν πίσω στην εποχή της αθλιότητας.

Η κυβέρνηση βέβαια ως γνωστόν δεν παραιτήθηκε των σχεδίων της. Με τον νόμο 2520, που πέρασε με πειρατικό τρόπο κατακαλόκαιρο στην βουλή μείωσε κατά 50% τις ελάχιστες υποχρεωτικές εισφορές στις αγροτικές περιοχές, μειώνοντας έτσι την ασφάλισή μας κατά 50%, αφαιρώντας μας με τον πιο κατάπτυστο τρόπο το δικαίωμα που έχουν όλοι οι εργαζόμενοι, για κάθε μέρα εργασίας να κολλούμε ένα ένσημο, το δικαίωμα για θεμελίωση σύνταξης, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και κάθε άλλης παροχής.

Το συγκεκριμένο άρθρο κάτω από την αντίσταση του κλάδου έχει μείνει ανενεργό, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι θα παραμείνει για καιρό, ότι αποσύρθηκε.

Δηλώνουμε στην κυβέρνηση και ας το πάρει σοβαρά υπόψη της. Κανένας νόμος που στρέφεται, εναντίά μας, ενάντια στην ίδια μας την ζωή δεν οριστικοποιείται, ανατρέπεται, αυτό πρέπει και σύντομα να της το αποδείξουμε στην πράξη.

Συνάδελφοι,

Ο κλάδος μας εκτός από τους αγώνες του, για την ικανοποίηση των αιτημάτων του, την υπεράσπιση κατακτήσεων και δικαιωμάτων του

συμμετείχε και πρωτοστάτησε στους γενικότερους εργατικούς αγώνες, ενώ δεν έπαψε να έχει στραμμένη την προσοχή του στα μεγάλα και μικρά κοινωνικά προβλήματα των εργαζομένων, του λαού και της Νεολαίας.

Σημαντική ήταν η παρέμβαση του κλάδου ενάντια σε όλα τα Ναρκωτικά, ενάντια σε όλους αυτούς που συντηρούν και αναπαράγουν τους μηχανισμούς της σήψης και της διαφθοράς για μια άλλη στάση ζωής της Νεολαίας, με οράματα, αξίες, απαιτήσεις και ιδανικά.

Η καμπάνια της Ομοσπονδίας μας για τα Ναρκωτικά, οι θέσεις της γενικότερα, έτυχαν της αποδοχής του κλάδου και άλλων εργαζομένων, δημιούργησαν τις προϋποθέσεις ανοίγματος της δράσης μας, συστράτευσης και συντονισμού με άλλους φορείς που σωστά και από στάση ευθύνης αντιμετωπίζουν το πρόβλημα και τις συνέπειές του.

Συνάδελφοι,

Έχουμε να δώσουμε την μάχη σε πολλά μέτωπα, δύσκολοι αγώνες μας περιμένουν.

Την προσωρινή - και όχι σε όλη την χώρα - ύφεση της ανεργίας που στηρίζεται κυρίως στην πτώση των επιτοκίων στεγαστικών δανείων και των επιτοκίων κατάθεσης τραπεζικών λογαριασμών, αύξηση του ύψους των μικρών στεγαστικών δανείων του ΟΕΚ, το ξεπάγωμα μέρους του κατασκευαστικού του προγράμματος και την εκτέλεση των μεγάλων έργων, θα ακολουθήσει σύντομα νέα πιο οδυνηρή για μας κρίση, κρίση που πυροδοτείται από την εντεινόμενη φορομπηχτική αντιστεγαστική, αντιαναπτυξιακή πολιτική της κυβέρνησης. Ήδη με βάση τα στοιχεία της στατιστικής υπηρεσίας έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση με την σταδιακή μείωση της οικοδομικής δραστηριότητας, μετά την ανοδική πορεία του τελευταίου κυρίως χρόνου.

Η καταπολέμηση της ανεργίας, η δημιουργία προϋποθέσεων, για σταθερή απασχόληση θα εξακολουθεί να είναι το πρώτο σε ιεράρχηση πρόβλημα του κλάδου, χωρίς να υστερούν σε αξιολόγηση :

- * Η επιθώση των ανέργων.
- * Η σύνταξη στα 55 για τα θαρέα , 60 γενικά.
- * Η κλιμάκωση της σύνταξης 3% ανά 300 ένσημα.
- * Η προστασία της ζωής μας από τα ατυχήματα.
- * Η προώθηση και λύση των ασφαλιστικών μας αιτημάτων.
- * Η κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων 2084/92 και του άρθρου 26 του ν.2520.
- * Η νομοθέτηση του 7ώρου, 35ώρου κλπ.
- * Η οριοθέτηση του πενθήμερου Δευτέρα - Παρασκευή.
- * Η αναγνώριση των υπερ αγνώστων ενσήμων.

Συνάδελφοι,

Πρέπει από την μεριά μας και σε ότι αφορά το αίτημα για την αναγνώριση και διανομή των υπερ αγνώστων ενσήμων, να σας ενημερώσουμε ότι κατά την διάρκεια της απεργιακής κινητοποίησης της 13 Νοέμβρη 1997, μπροστά στην αρχική εκ νέου άρνηση και αδιαλλαξία του Υπουργού για προώθηση του αιτήματος, σε μια

προσπάθεια μερικής προώθησής του, δηλώνοντάς του εκ των προτέρων ότι η πρότασή μας σε καμιά περίπτωση δεν δηλώνει την παραίτησή μας από το αίτημα για απόδοση του συνόλου του λογαριασμού των υπερ αγνώστων ενσήμων και ακόμη ότι για να συζητηθεί πρέπει να τύχει της έγκρισης οργάνου, προτείναμε όπως μέρος του λογαριασμού να διατεθεί άμεσα σ'αυτούς τους συναδέλφους, που σήμερα είναι πάνω από 58 χρόνων και δεν έχουν προϋποθέσεις συνταξιοδότησης καθώς και σ'αυτούς που συμπλήρωσαν το 54 έτος της ηλικίας τους.

Ο Υπουργός μετά απ' αυτήν την παρέμβαση δέχθηκε να συζητήσει το αίτημά μας.

Η Ολομέλεια της Διοίκησης που συνήλθε στην συνέχεια εκτιμώντας ότι η υλοποίηση της πρότασης,

α) θα έδινε άμεσα την δυνατότητα σε σημαντικό αριθμό συναδέλφων να θεμελιώσουν δικαίωμα συνταξιοδότησης.

β) ότι ανοίγει ο δρόμος για προώθηση συνολικά του αιτήματός μας και αναγνώριση ολόκληρου του λογαριασμού των υπέρ αγνώστων στους οικοδόμους.

Ομόφωνα ενέκρινε την πρόταση που έγινε στον Υπουργό, καθώς και την πρόταση με την διαμόρφωση των προϋποθέσεων που του δόθηκε, πρόταση που μέσω ανακοίνωσης, αλλά και της Πανοικοδομικής έγινε γνωστή στον κλάδο.

Συνάδελφοι,

Η προώθηση και λύση των προβλημάτων μας, δεν θα μπορούσε να έρθει από την μια στιγμή στην άλλη με δεδομένο τον αντεργατικό και βαθειά αντιδραστικό χαρακτήρα της κυβέρνησης, ο αγώνας μας, που πρέπει τα χαρακτηριστικά του να μπολιάσουν ολόκληρο τον κλάδο, θα είναι μακρύς, δύσκολος και επίμονος και από την εντασή του και την αποφασιστικότητά του θα εξαρτηθεί η επίτευξη των στόχων μας.

Αυτός ο διαρκής αγώνας που πρέπει να επιμείνουμε, χωρίς αναστολές και ταλαντεύσεις δεν σημαίνει ότι έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με τον αγώνα αντίστασης που πρέπει να κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε την επίθεση που δεχόμαστε ενάντια στα εργασιακά, ασφαλιστικά μας δικαιώματα.

Αυτός ο αγώνας πρέπει να πάρει άλλα χαρακτηριστικά, τα χαρακτηριστικά της άμεσης ρήξης και σύγκρουσης. Εδώ δεν χωράει το στοιχείο της υπομονής, αλλά της άμεσης απάντησής μας και της αποφασιστικότητας που πρέπει να διακρίνει τον αγώνα μας για να μην μας οδηγήσουν σε ένα νέο εργασιακό μεσαίωνα.

Κ Α Τ Ο Ι Κ Ι Α

Ένα από τα πιο καυτά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στην χώρα μας, είναι και το πρόβλημα της στέγης.

Μαζί με την ανεργία, την ακρίβεια, τον πληθωρισμό, την ανασφάλεια κλπ.

Το πρόβλημα της εξασφάλισης στέγης κυριολεκτικά βασανίζει τους εργαζόμενους.

Η λαϊκή κατοικία γίνεται και αυτή όπως όλα τα κοινωνικά δικαιώματα που έχει ανάγκη ο εργαζόμενος, μέσο εκμετάλλευσης.

Η κερδοσκοπία των εμποροσπιτάδων, των εμπόρων γης, των βιομηχάνων παραγωγής δομικών υλικών και του τραπεζικού κεφαλαίου εντείνεται χάρη στην έλλειψη οποιασδήποτε στεγαστικής πολιτικής και οποιουδήποτε ελέγχου στις τιμές.

Η πάλη κατά συνέπεια των εργαζομένων ενάντια στη συνεχή τάση ανόδου της τιμής του εμπορεύματος κατοικίας, είναι ίδια με την γενικότερη πάλη τους, ενάντια στις αυξήσεις όλων των αγαθών που αποτελούν την δέσμη των μέσων συντήρησής τους. Για τους εργαζόμενους η διαφορά ανάμεσα στο αγαθό κατοικία από τα άλλα αγαθά που συνθέτουν την δέσμη των μέσων συντήρησής τους είναι η μεγάλη τιμή που απαιτείται για την εξασφάλισή της.

Οι εργαζόμενοι εξ' αιτίας αυτού του παράγοντα που ξεχωρίζει την κατοικία από τα άλλα αγαθά δεν είναι σε θέση να φτιάξουν μόνοι τους το σπίτι τους, του λείπει η γή, τα χρήματα.

Αντίθετα οι καπιταλιστές που κατέχουν τα μέσα παραγωγής, οι ιδιοκτήτες της γης και το τραπεζικό και χρηματιστικό κεφάλαιο έχουν την δυνατότητα να κατασκευάζουν κατοικίες και στην συνέχεια να τις πουλούν εντείνοντας έτσι την εκμετάλλευση μέσα από την σφαίρα της κυκλοφορίας του εμπορεύματος κατοικία.

Στην διαδικασία αυτής της εμπορικής ανταλλαγής ο εργαζόμενος υποτάσσεται στις απαιτήσεις των κατασκευαστών και των δανειστών του τραπεζικού κεφαλαίου, η κατοικία γίνεται άμεση μορφή εκμετάλλευσης και η στέγη γίνεται για τους εργαζόμενους ένα καθημερινό βασανιστικό πρόβλημα που επηρεάζει ολόκληρο το επίπεδο της ζωής τους.

Συνεπώς το στεγαστικό πρόβλημα, η αδυναμία της εργατικής τάξης και όλων γενικά των εργαζομένων να αποκτήσουν φτηνή και σωστή κατοικία, είναι πρόβλημα ταξικό που δεν μπορεί να βρει οριστική λύση στον καπιταλισμό, αφού οι υπάρχουσες παραγωγικές σχέσεις εμποδίζουν να παρθούν άμεσα μέτρα για την αντιμετώπισή του προς όφελος των εργαζομένων.

Ανεξάρτητα όμως της οριστικής λύσης που είναι ο σοσιαλισμός είναι δυνατόν χωρίς σοβαρές πολιτικο - κοινωνικές αλλαγές, ακόμη και στα πλαίσια του καπιταλισμού να εφαρμοσθούν μέτρα για μια άλλη πολιτική στέγης.

Η διαταξικότητα του προβλήματος, δηλαδή το γεγονός ότι η στεγαστική κρίση βίγει άμεσα πλατεία στρώματα εργαζομένων, υπαλλήλων αγροτών, μεσαίων καταπιεσμένων στρωμάτων ανοίγει το δρόμο για συμμαχίες που στην πορεία ανάπτυξης και δράσης τους.

Θα επιβάλλουν μέτρα για την προστασία του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων.

Θα προωθούν μέτρα για μια άλλη στεγαστική πολιτική που να προκαλεί:

α) Την μείωση του κόστους παραγωγής της κατοικίας

- μείωση φορολογικών βαρών

- έλεγχος κερδών και τιμών σε όλο το κύκλωμα παραγωγής της οικοδομής και των κατασκευών (γης, υλικά, τιμές αγοράς, κατοικίας κλπ.).

β) Την εξασφάλιση οικονομικών δυνατοτήτων στον ΟΕΚ για συνεχή παραγωγή κατοικιών ανάλογα με τις ανάγκες, που να προέρχονται:

- από κονδύλια του κρατικού προϋπολογισμού
- από θεσμοθέτηση αύξησης της εργοδοτικής εισφοράς στον ΟΕΚ στο 1,5%.
- από την μείωση των στρατιωτικών δαπανών.
- από εφαρμογή φόρου ακινήτου περιουσίαςστην μεγαλοϊδιοκτησία κλπ.

γ) Τον δημοκρατικό τρόπο διανομής αυτών των κατοικιών.

δ) Την βελτίωση του συστήματος χρηματοδότησης της κατοικίας, με κύρια κατεύθυνση την εξυπηρέτηση αυτών που πραγματικά έχουν και τις μεγαλύτερες ανάγκες χρηματοδότησης και οι οποίες αποκλείονται σήμερα από τα δανειοδοτικά προγράμματα.

Συγκεκριμένα:

Ο ΟΕΚ να χορηγεί στεγαστικά δάνεια με βελτίωση των όρων χορήγησης άτοκα και στο ύψος της αγοραζόμενης κατοικίας.

Οι διάφοροι φορείς δανειοδοτικών προγραμμάτων (ΕΚΤΕ, ΑΤΕ, ΕΣΤΕ κλπ.) να τροποποιήσουν τα κριτήρια καθορισμού των δικαιούχων στεγαστικής βοήθειας, ενώ παράλληλα κατάλληλες επιδοτήσεις επιτοκίων θα πρέπει να βελτιώσουν τους όρους αποπληρωμής αυτών των δανείων που θα είναι χαμηλότοκα μακράς διάρκειας αποπληρωμής και θα αντιστοιχούν από 80% έως 100% του κόστους απόκτησης κατοικίας.

ε) Το κράτος έχει μια τεράστια κτηματική περιουσία, η οποία μαζί με την εκκλησιαστική και την ακίνητη περιουσία των κρατικών τραπεζών υπερεπαρκεί για την κάλυψη των στεγαστικών αναγκών όλων των αστέγων. ΣΤΟΧΟΣ του μαζικού λαϊκού κινήματος, στόχος που προϋποθέτει βαθιές και ριζικές κοινωνικές αλλαγές, πρέπει να είναι,

Να διατεθεί ΔΩΡΕΑΝ η δημόσια κτηματική περιουσία για τις οικιστικές ανάγκες του πληθυσμού.

Η σημερινή δημόσια γη, θα πρέπει να συμπεριλάβει και τα εκκλησιαστικά ακίνητα, τα ακίνητα που ανήκουν στις τράπεζες, καθώς επίσης και τις ιδιοκτησίες των Γλύξμπουργκ.

Οι θέσεις και η έκταση των περιοχών που θα προορίζονται για τις οικιστικές ανάγκες του στεγαστικού προγράμματος του ΟΕΚ ή αυτοστέγαση των αστέγων εργαζομένων να καθορισθούν από το κράτος, τον ΟΕΚ, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, το ΤΕΕ και εκπροσώπους των εργαζομένων.

Η εκπλήρωση αυτών και άλλων στόχων για την στέγαση των αστέγων προϋποθέτει, εκτός από τους αγώνες του κλάδου και τις συμμαχίες που προαναφέραμε,

Στο επόμενο διάστημα να γίνει πρώτιστο καθήκον μας.

"ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ"

Στις 14 ΜΑΗ 1997 ξεκίνησε ο περιθώτος "Κοινωνικός διάλογος", της απάτης και των προαποφασισμένων αποφάσεων όπως σωστά χαρακτηρίσαμε. Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, όχι μόνο τον κατήγγειλε και αρνήθηκε την συμμετοχή του σ' αυτόν, αλλά στράφηκε έντονα στην ανάπτυξη πρωτοβουλιών ενημέρωσης των

εργαζομένων για την αποκάλυψη των στόχων του και την αποκάλυψη των συνδικαλιστικών δυνάμεων ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΣΥΝ που με την συμμετοχή τους στις διαδικασίες του "Κοινωνικού διαλόγου" συνειδητά ξεπουλούν τα συμφέροντα της Εργατικής τάξης.

Η Ομοσπονδία μας με ενημερωτικό υλικό - συσκέψεις, συνελεύσεις, συγκεντρώσεις σωματείων πρωτοστάτησε σ' αυτήν την εκστρατεία του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, συνοδεύοντας την ενημέρωση με την προσπάθεια δυναμώματος των αντιστάσεων, των αγώνων μας και της κοινής αγωνιστικής δράσης με τους άλλους εργαζόμενους για την αντιμετώπιση της επίθεσης.

Η απάτη του ΚΔ δεν άργησε να αποκαλυφθεί και να πιστοποιήσει ότι θρισκόμαστε μπροστά στην πιο θάρβαρη επίθεση ενάντια σε κατακτήσεις και δικαιώματά μας και έχουμε να αντιμετωπίσουμε όχι μόνο το αδηφάγο κεφάλαιο, αλλά και τους πολιτικούς του εκφραστές, που εφαρμόζοντας την πιο ανάλητη αντιδραστική πολιτική των τελευταίων χρόνων επιδεικνύουν απέναντι στους εργαζόμενους την πιο αδίστακτη εχθρότητα, προσπαθώντας να τους δέσουν πισθάγκωνα και να τους παραδώσουν στα χέρια των εκμεταλλευτών τους.

Ορισμένοι συνάδελφοι, θύματα αποπροσανατολισμού και διαστρεβλώσεων σε ότι αφορά την στάση μας απέναντι στον ΚΔ θεωρούσαν αρχικά ότι θρισκόμαστε σε λάθος δρόμο και ότι έπρεπε να πούμε ναι στον ΚΔ, να συμμετέχουμε σ' αυτόν ορμώμενοι κύρια από την λογική ότι το συνδικαλιστικό κίνημα πάντα έκανε διάλογο.

Ναι το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα πάντα έκανε και θα κάνει διάλογο, διάλογο όμως που αποσκοπεί στην διεύρυνση δικαιωμάτων και κατακτήσεων των εργαζομένων, στο να πάρουμε πίσω έστω και μέρος του κλεμμένου μας ιδρώτα.

Κάνουμε και θα κάνουμε διάλογο και διαπραγματεύσεις, αλλά από θέση μάχης και απειλής προς την άρχουσα τάξη και τους πολιτικούς της εκφραστές για νέες πιο σκληρές αναμετρήσεις.

Ο "Κοινωνικός διάλογος" όμως κάθε άλλο παρά τέτοια χαρακτηριστικά είχε, ήταν και είναι ένας διάλογος απάτης, δώρο της κυβέρνησης προς την εργοδοσία για ικανοποίηση κάθε αξίωσής της για πολλαπλασιασμό προνομίων και κερδών της ήταν και είναι ένας διάλογος που σκοπό έχει να νομιμοποιήσει την άγρια αντεργατική αντιλαϊκή πολιτική, την πιο στυγνή και αδυσώπητη επίθεση ενάντια σε κατακτήσεις και δικαιώματά μας. Ήταν και είναι ένας διάλογος που στόχο έχει, όχι μόνο την αφαίρεση κατακτήσεων και δικαιωμάτων, αλλά συνολικά την ιδεολογική, πολιτική ενσωμάτωση της Εργατικής Τάξης με το σύστημα.

Οι διαδικασίες και οι αποφάσεις του "Κοινωνικού διαλόγου" που ακολούθησαν δικαίωσαν την στάση μας, έπεισαν παράλληλα και κάθε συνάδελφο για το μέγεθος της απάτης του ΚΔ.

Στις 10 Νοέμβρη από την μήτρα του ΚΔ της απάτης ξεπήδησε το πρώτο αντεργατικό τερατούργημα. "Το Σύμφωνο Εμπιστοσύνης προς το 2000", όπως απεκάλεσαν την αντεργατική τους συμφωνία αδίστακτα προωθεί:

- * Την ενίσχυση της μερικής απασχόλησης σε βάρος της πλήρους απασχόλησης.

- * Την υπονόμευση των Συλλογικών συμβάσεων και η υποταγή τους στις προθέσεις κυβέρνησης εργοδοσίας.

* Την μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας, που πρακτικά σημαίνει μείωση έως περικοπή των κοινωνικών παροχών που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι και για τις οποίες οι ίδιοι πληρώνουν μέσα από πλήθος υποχρεωτικών εισφορών πχ.(επιδόματα αδείας, οικογενειακά επιδόματα, επιδόματα τακτικής, έκτακτης επιδότησης κλπ.).

* Την παραπέρα προώθηση των Σύμφωνων Απασχόλησης.

* Την "επαναρρύθμιση" του χρόνου εργασίας (δηλαδή το θωρο πλέον στο έλεος των εργοδοτών).

Συνάδελφοι,

Οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ στην ΓΣΕΕ μετρώντας διπλή την ψήφο του προέδρου μετά από ισοψηφία 22-22 για την υπογραφή ή μη της συμφωνίας εξουσιοδότησαν τον πρόεδρο να υπογράψει το κατάπτυστο κείμενο.

Αυτή όμως η εξέλιξη σε καμιά περίπτωση δεν απαλλάσει και τις συνδικαλιστικές παρατάξεις ΔΑΚΕ, ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, από τις ευθύνες τους για την κατάληξη του πρώτου πακέτου του "Κοινωνικού Διαλόγου", αφού σε όλο το προηγούμενο διάστημα συμμετείχαν και στήριξαν την απάτη σε βάρος των εργαζομένων.

Ο ΚΔ με την ολοκλήρωση του πρώτου κύκλου του έβαλε την σφραγίδα του για την ενίσχυση με νόμους και διατάξεις της πιο βάρβαρης επίθεσης ενάντια στο σύνολο της εργατικής τάξης, επίθεσης που ακόμη και πριν την έναρξή του έχει αρχίσει να επιτελείται με την αμφισβήτηση και καταπάτηση των Συλλογικών και Κλαδικών Συμβάσεων, του ωραρίου, των συντάξεων, των εργασιακών δικαιωμάτων και κατακτήσεων, ενώ σε δεκάδες επιχειρήσεις έχει ήδη επιβληθεί η μερική απασχόληση και χιλιάδες εργαζόμενοι αναγκάστηκαν και έγιναν τετραωρίτες και ωρομίσθιοι με όλες τις αρνητικές επιπτώσεις οικονομικές και ασφαλιστικές.

Εργοδοσία, κυβέρνηση και υποταγμένοι συνδικαλιστές τραβούν μαζί την θηλειά των αντεργατικών μέτρων στο λαιμό της εργατικής τάξης.

Πρέπει όμως να θυμηθούν ότι και παλαιότερα με νόμους και διατάξεις αφαιρέθηκαν κατακτήσεις και δικαιώματά μας.

Η εργατική τάξη όμως κάτω από την επίμονη ταξική πάλη ανέτρεψε και τους νόμους και τις κυβερνήσεις που τους προώθησαν.

Ο δεύτερος κύκλος του διαλόγου ξεκινάει σύντομα και η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ δηλώνοντας αιώνιο ραγιαδισμό επιστρέφει στο τραπέζι του διαλόγου σαν τον δολοφόνο που γυρίζει στον τόπο του εγκλήματος, για να στήσει αυτήν την φορά μαζί με εργοδοσία - κυβέρνηση την Μαστριχτική αγχόνη για την Κοινωνική Ασφάλιση, με εργαλείο τις προτάσεις του εντολοδόχου της κυβέρνησης Σπράου για το ασφαλιστικό, που προβλέπουν:

- Αύξηση ορίου συνταξιοδότησης για άνδρες και γυναίκες στα 65 σε πρώτη μάλιστα φάση. Κατάργηση του θεσμού των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

- Μείωση των συντάξεων, ακρωτηριασμό των αναπηρικών συντάξεων, αφαίρεση του δικαιώματος στις χήρες να παίρνουν την σύνταξη του συζύγου κλπ.

Αυτοί που αδίστακτα χρόνια τώρα πριονίζουν και πριονίζουν την στήριξη των ταμείων προσφέροντας νέα προνόμια και κέρδη στην εργοδοσία με απαλλαγές, εισφορές και χαρισματικές πράξεις έρχονται τώρα να δώσουν το τελειωτικό κτύπημα, στην ΚΑ για την σωτηρία δήθεν των ταμείων.

Βρισκόμαστε μπροστά στην ανατριχιαστική επίθεση, που αποσκοπεί να κομματιάσει την ίδια μας, την ζωή, να κάνει τα παιδιά μας επαίτες.

Μπορούμε να τους σταματήσουμε, μπορούμε να αποτρέψουμε τα σχέδιά τους. Τα όρια της ταξικής πάλης είναι ανεξάντλητα.

Μένει να το αποδείξουμε.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Η Α Σ Φ Α Λ Ι Σ Η

Τα προβλήματα της κοινωνικής ασφάλισης είναι πολλά. Όμως μεγαλοποιούνται από την κάθε φορά κυβέρνηση για να δικαιολογήσουν το πάρσιμο αντιασφαλιστικών, αντισυνταξιοχικών μέτρων, όπως των σημερινών με όχημα τον "Κοινωνικό Διάλογο".

Η σημερινή κυβέρνηση όπως και η προηγούμενη της ΝΔ αρνείται να συμβάλει στην χρηματοδότηση του ΙΚΑ. Οι όποιες επιχορηγήσεις που δίνονται συμβάλλουν μόνο για να μην καταρεύσουν οικονομικά τα ταμεία και αυτές όμως περικόπτονται βάση του προγράμματος σύγκλισης, που προβλέπει το πάγωμα επιχορηγήσεων.

Από την άλλη μεριά αφήνουν άθικτο το μηχανισμό της καταλήστευσης των πόρων του ΙΚΑ, -εκμετάλλευση αποθεματικών, διαρπαγή των κεφαλαίων κλάδων ή ταμείων όπως του κλάδου ασθένειας του ΙΚΑ και του ΙΚΑ - TEAM, εισφοροαπαλλαγές, εισφοροδιαφυγή, παγωμένες οφειλές.-

Με βάση τα ίδια τα στοιχεία του ΙΚΑ η εισφοροδιαφυγή φθάνει τα 300 δις τον χρόνο με συνεχείς ανοδικές τάσεις.

Αυτό προέρχεται από την μη ασφάλιση εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων. Τα ίδια τα στοιχεία του ΙΚΑ γι αυτό είναι συντριπτικά και προκαλούν πραγματικά ΣΟΚ για την επέκταση της "μαύρης εργασίας" Ελλήνων και ξένων εργατών.

Ενδεικτικά σε δύο περιοχές που έγινε έλεγχος τις τελευταίες μέρες Περιστέρι και Έδεσσα επί 751 εργαζομένων βρέθηκαν 413 ανασφάλιστοι. Εξ αυτών οι 171 αλλοδαποί, τα δε συγκεντρωτικά στοιχεία είναι συντριπτικά για το μέγεθος της "μαύρης εργασίας", αφού η 1 στις 5 επιχειρήσεις (ελέγχονται συνολικά 40.000) απασχολούν ανασφάλιστους.

Ενώ πάλι από την μεριά του ΙΚΑ, βεβαιώνεται ότι μεγαλέμποροι, βιομήχανοι, κατασκευαστές του χρωστούν 615 δις και περίπου 250 δις δημόσιοι οργανισμοί.

Η κυβέρνηση δίνοντας συνέχεια στην καταστροφική της πολιτική ενάντια στην κοινωνική ασφάλιση με το άρθρο 26 του Ν.2520 που αφαιρεί ασφαλιστικά δικαιώματα των Οικοδόμων, καταληστεύει εκ νέου το ΙΚΑ, ενώ με νομοσχέδιο που ψήφισε το καλοκαίρι του προηγούμενου χρόνου, ανατρέποντας την συνταγματικά κατοχυρωμένη ευθύνη του κράτους για την κάλυψη των υγειονομικών αναγκών του

λαού ρίχνει τα βάρη της χρηματοδότησης στις πλάτες των ήδη χρεωμένων ασφαλιστικών ταμείων, την κατάρρευσή τους, την πλήρη κατεδάφιση της δημόσιας υγείας και ενίσχυσης των ιδιωτικών επιχειρήσεων υγείας.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι με βάση τα στοιχεία του ΟΑΣΑ που αφορούν το έτος 1994 ο ιδιωτικός τομέας υγείας καλύπτει το 25% του συνολικού όγκου υπηρεσιών υγείας, το ποσοστό αυτό είναι 10% μεγαλύτερο του ιδιωτικού τομέα υγείας της Αγγλίας που εφαρμόστηκαν τα περίφημα θατσερικά μέτρα.

Με την εφαρμογή του προγράμματος σύγκλισης, προγράμματος σύνθλιψης ουσιαστικά των εργαζομένων και την προώθηση της "Λευκής Βίβλου" θα υπάρξει και παραπέρα επιδείνωση, θα υπάρξουν και παραπέρα δυσμενείς παρεμβάσεις με επιδίωξη την ανατροπή του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης.

Ήδη με τον νόμο 2434/96 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατέργησε τις εισφορές των εργοδοτών προς το ΙΚΑ, όταν προσλαμβάνουν ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων.

Στερώντας από το ΙΚΑ δισεκατομμύρια τα οποία χάρισε στους καπιταλιστές, ενώ με το κατάπτυστο σύμφωνο του 2000 που ξεπήδησε από την μήτρα του "Κοινωνικού Διαλόγου" προκάλεσε νέα επέκταση των εισφοροπαλλαγών των καπιταλιστών.

Κάτω από την υπόκλιση και της σημερινής κυβέρνησης στις κατάμαυρες επιταγές της "Λευκής Βίβλου" οι προοπτικές για την Κοινωνική Ασφάλιση είναι ζοφερές.

Γι αυτό σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά είναι ανάγκη να τεθεί η Κοινωνική Ασφάλιση στις προτεραιότητες του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η διάσωση, εξυγίανση και στήριξη της Κοινωνικής Ασφάλισης, η προώθηση και λύση των ασφαλιστικών προβλημάτων του κλάδου πρέπει να συνεχίσουν να είναι από τους πρώτους στόχους της πάλης μας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση αγωνιζόμαστε και απαιτούμε.

* Να εξασφαλισθούν για όλους τους εργαζόμενους αξιοπρεπείς συντάξεις, να κατοχυρωθεί ο θεσμός των κατωτάτων ορίων. Τα (ΚΟ) να είναι ίσα με 20 ΗΑΕ.

* Οι εργαζόμενοι που παθαίνουν αναπηρίες, έχουν ασφαλώς ανάγκη ειδικής προστασίας και απαιτούμε να τους καταβάλλεται :

- Με αναπηρία 67% και άνω πλήρης σύνταξη.

- Με αναπηρία 50-66% τα 3/4 της σύνταξης.

- Με αναπηρία 33-49% επίδομα αναπροσαρμογής για δύο χρόνια.

* Στις υγειονομικές επιτροπές κρίσης αναπηριών του ΙΚΑ να μετέχει εκπρόσωπος των εργαζομένων (χωρίς ψήφο) για να εξασφαλίζεται το αδιάβλητο και η διαφάνεια των αποφάσεων.

* Πέρα από τα κατώτερα όρια συντάξεων να εξασφαλίζονται στους εργαζόμενους αυξημένα ποσά σύνταξης, ανάλογα με τον χρόνο ασφάλισης και τις συνεισφορές στην ασφάλιση. Συγκεκριμένα σε Οικοδόμους, Λατόμους.

Κλιμάκωση της σύνταξης μετά τα 4050 ένησημα σε ποσοστό 3% ανά 500 ένησημα με βάση την κατώτερη σύνταξη.

* Βάση υπολογισμού της σύνταξης να αποτελεί ο μέσος όρος όλων των αποδοχών (ημερομίσθια, επιδόματα, δώρα εορτών, επίδομα αδείας κλπ.) των τελευταίων 400 ημερομισθίων.

* Χωρίς την διατήρηση της αγοραστικής δύναμης των Συντάξεων δεν μπορεί να υπάρξουν αξιοπρεπείς συντάξεις.

Να επαναφερθεί άμεσα το σύστημα της αυτόματης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής των συντάξεων.

* Να καταργηθούν οι περιοριστικές εξοντωτικές διατάξεις των Ν.1759/88, 1902/90, 1976/91, 2084/92 που αντιτίθενται στις πιο πάνω απαιτούμενες ρυθμίσεις, καθώς και οι διατάξεις που αφορούν τους εισερχόμενους από 1-1-1993 στην παραγωγική διαδικασία (πχ.οι Οικοδόμοι που μπήκαν από 1-1-93 στην παραγωγή βγαίνουν στην σύνταξη στα 60).

* Μείωση του χρόνου συνταξιοδότησης στα 55 για τα θαρέα και στα 60 γενικά.

* Άμεση ένταξη στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των Οικοδόμων, των εργαζομένων στα Λατομεία.

* Ο χρόνος ανεργίας και ασθένειας στο σύνολό τους, να αναγνωρίζεται ως συντάξιμος χρόνος. Οι εισφορές να βαρύνουν για την ανεργία τον ΟΑΕΔ και για την ασθένεια τους εργοδότες.

* Αναγνώριση των υπερ αγνώστων ενσήμων.

* Επαναδραστηριοποίηση του Ν.1469/84, άρθρο 33 για μια 5ετία (Να εξαγοράζουν τα ένησημα όσοι είναι 65 χρόνων και έχουν 2700 ημερομίσθια και να βγαίνουν στην σύνταξη.

* Κατάργηση του άρθρου 26 του Ν.2520.

* Για όσους δεν συμπληρώνουν τον ελάχιστο χρόνο συνταξιοδότησης να καθιερωθεί ο θεσμός της "Κοινωνικής Σύνταξης" για να αντιμετωπίζουν στοιχειώδεις ανάγκες διαβίωσης. Η κοινωνική σύνταξη να απονέμεται μετά το 65ο έτος ή από μικρότερη ηλικία λόγω αναπηρίας. Η κοινωνική σύνταξη να στηρίζεται σε κρατικούς πόρους και να χορηγείται από κρατικό φορέα.

* Για την εξασφάλιση αναγκαίων παροχών προς εργαζόμενους και συνταξιούχους να εφαρμοσθεί ο θεσμός της τριμερούς χρηματοδότησης.

Εισφορά ασφαλισμένου 2/9, εργοδότη 4/9, κράτους 3/9.

* Να καταργηθούν οι εισφοροαπαλλαγές, να παταχθεί η εισφοροδιαφυγή, να εισπραχθούν οι καθυστερούμενες οφειλές.

* Να προβλεφθούν αυστηρές ποινικές και οικονομικές κυρώσεις για τους εργοδότες που δεν ασφαλίζουν κανονικά τους εργαζόμενους.

* Κατάργηση του ταμείου και των συντάξεων εργατοπατέρων.

ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ.

Το Ενιαίο σύστημα μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την βελτίωση της ασφάλισης συντάξεων και υγείας των μεγάλων ομάδων εργαζομένων που βρίσκεται σε χαμηλά επίπεδα δηλ. με εξίσωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων προς τα πάνω.

ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

Ανθρώπινη περίθαλψη μπορεί να εξασφαλισθεί στα πλαίσια μιας ενιαίας και ισότιμης για όλους τους εργαζόμενους κρατικής μέριμνας για την υγεία.

Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την αναβάθμιση της νοσοκομειακής περίθαλψης των λειτουργιών των νοσοκομείων, με την ενίσχυσή τους με νέα τεχνολογία και νοσηλευτικό προσωπικό, με την ανάπτυξη νέων σύγχρονων νοσοκομείων.

Η πρόληψη και πρωτοβάθμια περίθαλψη να αποτελούν βασική προτεραιότητα.

Για να επιτευχθούν σταδιακά όλα αυτά χρειάζεται αλλαγή πολιτικής προς προοδευτική κατεύθυνση που θα αποβλέπει στην ανάπτυξη της χώρας, προς το συμφέρον των εργαζομένων.

Μια τέτοια πολιτική μπορεί να διασώσει, αλλά και να βελτιώσει τις κοινωνικές κατακτήσεις.

Μια αντικοινωνική πολιτική σ' αυτήν που αντιμετωπίζουμε και σαν στόχο έχει την διάλυση κάθε κύταρου της κοινωνικής ασφάλισης, ο κλάδος μας πρέπει να την πολεμάει και να αγωνίζεται με όλες του τις δυνάμεις για την ανατροπή της.

Μ Ε Γ Α Λ Α Ε Ρ Γ Α

Μοναδικό κριτήριο της εκτέλεσης των μεγάλων έργων είναι η ικανοποίηση των αναγκών του Ευρωπαϊκού κεφαλαίου (χαμηλότερο κόστος μεταφοράς Ευρωπαϊκών προϊόντων κλπ.), η μετατροπή δηλαδή της χώρας μας σε διαμετακομιστικό κέντρο. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός έχει δηλώσει ότι τα περισσότερα από τα έργα "εντάσσονται στα ευρωπαϊκά δίκτυα που αφορούν τις μεταφορές, την ενέργεια και τις επικοινωνίες".

Δεν είμαστε αντίθετοι με έργα, που θα εκσυγχρονίζουν τις μεταφορές και τα δίκτυα επικοινωνίας και παράλληλα έστω και κοντοπρόθεσμα προσφέρουν μια μικρή μείωση της ανεργίας, εξάλλου αυτό επιζητούμε, όμως δεν μπορεί η ανάπτυξη της χώρας να εξαντλείται σε τέτοιου είδους έργα. Αυτό που χρειάζεται η χώρα είναι να γίνουν παραγωγικές επενδύσεις που θα αφορούν τον εκσυγχρονισμό και την ανασυγκρότηση του παραγωγικού κορμού της χώρας, που θα συμβάλλουν στην μείωση της εξάρτησης από τα πολυεθνικά κέντρα. Προς αυτήν την κατεύθυνση εξυπηρέτησης των αναπτυξιακών έργων και αναγκών του λαού πρέπει να στρέφεται η εκτέλεση των έργων υποδομής και εκσυγχρονισμού και όχι προς την κατεύθυνση της εξυπηρέτησης των συμφερόντων των ισχυρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που όχι μόνο καθορίζουν ποιά έργα θα γίνουν, αλλά και τους όρους εκτέλεσής τους.

Αυτή μας, η θέση, θέση και του προηγούμενου Συνεδρίου μας, επιβεβαιώνεται σήμερα ακόμη περισσότερο, αφού η συρρίκνωση το ξεπούλημα του παραγωγικού ιστού της χώρας και η εντεινόμενη εξάρτηση έχουν σαν αποτέλεσμα η φτώχεια να περισσεύει και κάθε μέρα να παίρνουν το διαβατήριο για την ανεργία 1830 περίπου εργαζόμενοι.

Στο προηγούμενο Συνέδριο ακόμη εκτιμήσαμε ότι τα μεγάλα έργα εξελίσσονται σε θερμοκήπιο νέων σκανδάλων. Ποιός μπορεί σήμερα να πεί ότι διαψευθήκαμε;

* Όταν τα πανωπρόικια στο ΜΕΤΡΟ ξεπέρασαν τα 100 δις

* Όταν οι Γερμανοί στο ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ των ΣΠΑΤΩΝ, εκτός των υπερδόγκων κερδών που καρπώνονται από την αποικιοκρατικού

περιεχομένου συμφωνία, δημιουργούν σήμερα τεράστια υπερκέρδη μέσα από τις αναθέσεις (στα χωματουργικά και στις διαμορφώσεις πχ. του αεροδρομίου ενώ η ΧΟΧΤΙΦ θα πάρει πάνω από 200 δις τα αναθέτει σε Έλληνες εργολάβους πληρώνοντας μόνο 26 δις).

Και ακόμη σε ότι αφορά τα πανωπρόικια ακολουθούν τον δρόμο που χάραξε η κατασκευάστρια κοινοπραξία "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΕΤΡΟ".

* Όταν το έργο του φυσικού αερίου μετατρέπεται από επένδυση σε χρυσορυχείο για τα διαπλεκόμενα συμφέροντα.

* Όταν η σύμβαση για την ζεύξη Ρίου - Αντίριου αποτελεί μνημειώδες σκάνδαλο.

* Όταν η σύμβαση για την κατασκευή της λεωφόρου Ελευσίνας - Σταυρού - Σπάτων όταν αποπερατωθεί θα περιζώσει την πρωτεύουσα με ένα ατελείωτο δίκτυο διοδίων, τα έσοδα των οποίων θα καρπώνονται οι δανειστές και οι εργολάβοι.

Και βέβαια δεν βρισκόμαστε μόνο μπροστά σε μια κοσμογονία ... απάτης στα μεγάλα έργα, βρισκόμαστε μπροστά και στην πιο έντονη επίθεση ενάντια σε όλο το φάσμα των εργασιακών σχέσεων από την ντόπια και ξένη πλουτοκρατία και πρέπει να λάβουμε όλα τα μέτρα για να αποτρέψουμε τα σχέδιά τους.

Η παρέμβαση του Συνδικάτου της Αθήνας στο Μετρό είχε θετικά αποτελέσματα, διαφύλαξε κατακτήσεις και δικαιώματα, προώθησε αιτήματα των εργαζομένων.

Στο αεροδρόμιο των Σπάτων υπήρξαν αρχικά αδυναμίες στην παρέμβασή μας, λόγω κυρίως της διαφορετικότητας του έργου.

Τον τεράστιο σε έκταση και δύσκολο στην κάλυψή του χώρο του εργοταξίου.

Την μεγάλη χιλιομετρική απόσταση από το Κέντρο της Αθήνας, που δυσκόλευε την δυνατότητα καθημερινής παρουσίας των στελεχών του κλάδου.

Την απασχόληση των εργαζομένων σε δεκάδες εργολάβους.

Στα πρόσθετα μέτρα που έλαθε η ΧΟΧΤΙΦ για παρεμπόδιση της δράσης του Συνδικάτου.

Σήμερα τα προβλήματα ξεπεράστηκαν, το Συνδικάτο έχει ήδη μπει στα γερά στην μάχη, οι εργαζόμενοι συσπειρώνονται γύρω από το παράρτημα, οι αντιστάσεις μεγαλώνουν ο δρόμος όχι μόνο για την υπεράσπιση, αλλά διεύρυνση κατακτήσεων και δικαιωμάτων άνοιξε.

Μέσα στον δύσκολο αγώνα που δίνουμε σήμερα κάτω από αντίξοες συνθήκες θα υπάρξουν και λάθη και καθυστερήσεις, να τις μετριάσουμε, να τις εξαλείψουμε.

Τα παραδείγματα που αναφέραμε για το Μετρό και το αεροδρόμιο των Σπάτων είναι μια ισχυρή εμπειρία για μας.

Στα έργα που τώρα θα ξεκινήσουν πχ. της ζεύξης Ρίου - Αντίριου, των έργων των Ολυμπιακών αγώνων κλπ. να βρεθούμε πανέτοιμοι, να σχεδιάσουμε από τώρα τις μορφές παρέμβασής μας.

Σ Υ Ν Α Φ Η Ε Π Α Γ Γ Ε Λ Μ Α Τ Α Τ Η Σ Ο Ι Κ Ο Δ Ο Μ Η Σ

Ένα σοβαρό πρόβλημα που μας ταλανίζει τα τελευταία χρόνια είναι οι χώροι των Συναφών Επαγγελματών της Οικοδομής, οι οποίοι πάντα ήταν αδύνατοι συνδικαλιστικά και οργανωτικά.

Έτσι η χαμηλή οργανωτικότητα είναι ένας από τους κύριους αρνητικούς παράγοντες που δεν συμβάλουν στη λύση προβλημάτων.

Αυτό το γεγονός οφείλεται στην ιδιομορφία που έχει ο χώρος να είναι κατακερματισμένος σε χιλιάδες μικροβιοτεχνίες, ιδιαίτερα στην κατεργασία του ξύλου που είναι και ο πιο μεγάλος.

Στη δύναμη της Ομοσπονδίας είναι ενταγμένα αρκετά Σωματεία κλαδικά και ελάχιστα εργοστασιακά και των οποίων η σχέση με την Ομοσπονδία είναι κατά κύριο λόγο η υπογραφή της Συλλογικής Σύμβασης.

Για να ξεπεραστεί αυτή η αδυναμία επιβάλλεται τα νέα όργανα που θα εκλεγούν από το Συνέδριο να σκύψουν με ιδιαίτερη φροντίδα στα Σωματεία αυτά, να τα βοηθήσουν αποτελεσματικά στην οργάνωση και ανάπτυξη της πάλης, για να πάψουν να είναι εύκολη λεία στις ορέξεις της εργοδοσίας και της όποιας αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής.

Ο χώρος αυτός έχει σοβαρά και οξυμένα προβλήματα. Προβλήματα που έχουν να κάνουν με τις συνθήκες δουλειάς, τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, την κατάφορη παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας, τα χαμηλά μεροκάματα που υποχρεώνουν τους εργαζόμενους για να καλύψουν τις οικονομικές τους ανάγκες να δουλεύουν υπερωρίες ή με το κομμάτι, χωρίς να αμοιβονται υπερωριακά, ούτε και με αυτά που προβλέπει η υπάρχουσα νομοθεσία.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα παρατηρείται το φαινόμενο της εφαρμογής, - ιδιαίτερα στην κατεργασία του ξύλου - , νέων φρούτων στις εργασιακές σχέσεις που απορρέουν από τη Λευκή Βίβλο και στόχο έχουν να πιωγυρίσουν τους εργαζόμενους στο μεσαίωνα.

Ιδιαίτερα αυτός ο χώρος που είναι αδύνατος οργανωτικά, είναι πεδίο λαμπρόν για την εφαρμογή των κατευθύνσεων της Λευκής Βίβλου και την άλωση των εργασιακών σχέσεων.

Ακόμα λόγω της ανεξέλεγκτης άλωσης της Ελληνικής αγοράς από τα μεγαθήρια της Ε.Ε. που παράγουν ξύλινα προϊόντα και έπιπλα (το εμπορικό ισοζύγιο είναι 1 προς 15 δηλ. εξάγουμε 1 και εισάγουμε 15), ο κλάδος απειλείται με συρρίκνωση και αφανισμό.

Να γιατί η νέα Διοίκηση πρέπει να σκύψει με μεγαλύτερη φροντίδα σ' αυτό το χώρο, αξιοποιώντας τις εμπειρίες και τα συμπεράσματα από ανάλογη δράση των Σωματείων του ξύλου και εμπλουτίζοντας τις μελέτες και εκείνα τα συμπεράσματα, με ότι καινούργιο υπάρχει, θα πρέπει να βοηθήσει τα σωματεία του χώρου ώστε στις σημερινές συνθήκες μαζί με την πάλη για την επίλυση των προβλημάτων των εργαζομένων πρώτα και κύρια να αναπτυχθεί ανάλογο κίνημα για την ανάπτυξη του κλάδου που θα συσπειρώσει και άλλες δυνάμεις κύρια της ειδικότητας.

Ο Λ Υ Μ Π Ι Α Κ Ο Ι Α Γ Ω Ν Ε Σ

Τα πανηγύρια για την ανάληψη των Ολυμπιακών αγώνων του 2004 από τη χώρα μας καταλάγιασαν.

Η κυβέρνηση και τα ελεγχόμενα από τους μεγαλοεργολάβους, μεγαλοεκδότες και κάθε είδους πλουτοκράτες ΜΜΕ έβγαλαν από το οπλοστάσιό τους, τα περί "ολυμπιακού χρήματος" που θα κυκλοφορήσει στην αγορά.

Είναι σίγουρο ότι χρήμα θα κυκλοφορήσει στην αγορά, το ζητούμενο είναι αυτό από που θα προέρχεται και σε ποιές τσέπες θα καταλήγει.

Η επιτροπή διεκδίκησης στην ΔΟΕ (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή) προανήγγειλε ισοσκελισμένο προϋπολογισμό εσόδων και εξόδων φθάνοντας μάλιστα και στο σημείο να μιλάει για πρόσθετα έσοδα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που η ίδια η ΔΟΕ έδωσε στη δημοσιότητα τα έσοδα της Αθήνας θα ανέλθουν σε 466.030 δις και τα έξοδα σε 455.300 δις.

Ανταποκρίνονται όμως αυτά τα στοιχεία στην πραγματικότητα; Δεκαετίες τώρα τα έσοδα των χωρών που πραγματοποίησαν τους Ολυμπιακούς αγώνες ήταν κατά πολύ μικρότερα των εξόδων. Είμαστε βέβαιοι ότι το ίδιο θα συμβεί και στη χώρα μας, με μεγαλύτερη ακόμη διάσταση των εξόδων, έξοδα που ο ελληνικός λαός θα καλεσθεί να πληρώσει μέσα από νέα βαριά φορολογία.

Αυτό το στηρίζουμε:

α) Στη γνωστή και πάγια τακτική των αναδόχων μεγάλων κατασκευαστικών έργων που κάνουν φθηνές σχετικά προσφορές και όταν αναλάβουν και ξεκινήσουν τα έργα, να ζητούν και να παίρνουν δις για πανωπροίκια όπως στο Μετρό.

β) Οτι οι Ολυμπιακοί αγώνες στην Αθήνα θα διεξαχθούν από 13 έως 24 Αυγούστου, περίοδο διακοπών και το σημαντικότερο ότι η τιμή των εισιτηρίων εκτοξεύεται για την τελετή έναρξης έως τις 116.000 και για την παρακολούθηση αθλημάτων πρώτου θεληνεκούς στις 29.000 δρχ., τιμές που αποκλείουν τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων να παρακολουθήσουν το κορυφαίο αθλητικό γεγονός. Αποδεικνύουν ότι μεγάλο μέρος του προϋπολογισμού βασίζεται σε αμφίβολες εισπράξεις.

γ) Η προσφυγή στους χορηγούς, (πχ.Αγγελόπουλος, PANAΦON, ADIDAS κλπ.), δεν μειώνει, αντίθετα αυξάνει τα θάρη που θα φορτωθούν στις πλάτες του λαού, αφού πασίγνωστο είναι ότι κανένας χορηγός δεν προσφέρει με το αζημίωτο.

Συνάδελφοι,

Μέρος των στοιχείων που παραθέτουμε, κάνουν φανερό ότι οι κερδισμένοι με την ανάληψη των Ολυμπιακών αγώνων θα είναι οι διάφοροι μεγάλοι επιχειρηματίες και τα μεγάλα "έξοδα" θα υποστεί ο ελληνικός λαός.

Οι αποκαλύψεις του προέδρου της Τράπεζας της Ελλάδας, ότι για την εξυπηρέτηση των Ολυμπιακών Αγώνων θα απαιτηθεί δανεισμός της χώρας ύψους 320 δις., σηματοδοτούν ότι η κυβέρνηση θα θάλει βαθειά το χέρι στην τσέπη των ήδη βαρειά φορολογουμένων.

Στο σύντομο αυτό σχόλιο αν προσθέσουμε ότι μέρος του κόστους των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων θα χρηματοδοτήσουν ιδιώτες, στους οποίους προβλέπεται στη συνέχεια να δοθεί για εκμετάλλευση εκτός του Ολυμπιακού χωριού και τμήμα των εγκαταστάσεων του φαληρικού

όρμου, ενισχύουν τις εκτιμήσεις μας ότι μοναδικοί κερδισμένοι με την συνδρομή της κυβέρνησης θα είναι οι μεγαλοεργολάβοι, οι μεγαλοεπιχειρηματίες, καθώς και οι πολυεθνικές στις τηλεπικοινωνίες, στα αναψυκτικά, στα αθλητικά είδη κλπ.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες χαρακτηρίζονταν από την κοινωνική, δημοκρατική, φιλειρηνική τους αποστολή.

Στην αρχαιότητα, βασική προϋπόθεση για την συμμετοχή κάθε πόλης στους Ολυμπιακούς Αγώνες ήταν ότι διακόπτονταν οι εχθροπραξίες. Σήμερα θέτουμε αυτό δεν μπορεί να το διανοηθεί κανείς, αφού οι ισχυρές δυνάμεις που συμμετέχουν σ' αυτούς είναι αυτές που με έντονη την στρατιωτική τους παρουσία καταπιέζουν, δολοφονούν τους λαούς, δημιουργούν νέες εστίες πολέμου.

Οι εργαζόμενοι και ο λαός της πατρίδας μας δεν πρέπει να συμβιβασθούν με τις παθητικές εξελίξεις που έχουν παγιωθεί στον διεθνή αυτό θεσμό, δεν πρέπει να παραιτηθούν από την πάλη τους για τα ιδανικά της φιλίας, της ειρήνης και της συναδέλφωσης των λαών, ενάντια στην εμπορευματοποίηση των αγώνων. Ο λαός μας πρέπει να αντισταθεί στην ιδεολογία του πρωταθλητισμού, στο ντοπάρισμα σώματος και συνειδήσεων, στην λογική του υπερθεάματος και της υποταγής στην κυριαρχία των ισχυρών. Πρέπει να παλέψει για την αναβάθμιση του αθλητισμού και την αποκατάσταση των αξιών του.

Να απαιτήσουμε πλήρη διαφάνεια σε όλα τα επίπεδα, δημοσιοποίηση προϋπολογισμών, δημόσιους μειοδοτικούς διαγωνισμούς, ανάθεσης και εκτέλεσης των έργων, καθώς και το σταμάτημα των όποιων αποικιοκρατικού τύπου συμφωνιών ανάθεσης.

Η παρέμβαση του κλάδου μας, του συνδικαλιστικού κινήματος και των αστέγων πρέπει να στοχεύει στην αξιοποίηση του Ολυμπιακού χωριού για το πρόγραμμα λαϊκών κατοικιών. Η πρόταση αυτή είχε διατυπωθεί πριν χρόνια από τη διοίκηση της Ομοσπονδίας.

Τώρα με την ανάληψη πρέπει να πάρει άλλα χαρακτηριστικά, να θρεθεί στο επίκεντρο της πάλης μας για την υλοποίησή της. Σε διαφορετική περίπτωση είναι σίγουρο ότι αυτοί που θα ωφεληθούν από το κτίσιμο του Ολυμπιακού χωριού θα είναι οι κατασκευαστικές εταιρείες, που θα εκμεταλλευθούν ή θα μοσχοπουλήσουν κατασκευές και υλικά δόμησης.

Σε καμιά περίπτωση δεν θυσιάζουμε κατακτήσεις και δικαιώματά μας στο όνομα των συμφερόντων εκείνων που ενδιαφέρονται να αξιοποιήσουν την διεξαγωγή των Ολυμπιακών αγώνων, για να πολλαπλασιάσουν τα κέρδη τους.

Προετοιμαζόμαστε ώστε η παρέμβαση και οργάνωση των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς να είναι τέτοια, που όχι μόνο να διατηρούνται κατακτήσεις και δικαιώματά μας, όπως ωράριο - πενήνήμερο, μέτρα προστασίας, μεροκάματα, αλλά και να δημιουργούνται προϋποθέσεις για καλύτερους όρους εργασίας, καλύτερα μεροκάματα, πλήρη εφαρμογή των συμβάσεών μας κλπ.

Παλεύουμε ενάντια στις καταστροφικές συνέπειες που απορρέουν από την ανάληψη της Ολυμπιάδας.

Συστρατευόμαστε με τις δυνάμεις που μας ενώνουν κοινοί στόχοι, για να αποτρέψουμε τους οικονομικούς και ιδεολογικούς σχεδιασμούς, την πολύμορφη εκμετάλλευση του αθλητισμού από κυβέρνηση, κεφάλαιο, ΔΟΕ.

Σ Υ Λ Λ Ο Γ Ι Κ Ε Σ Σ Υ Μ Β Α Σ Ε Ι Σ

Ο θεσμός των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας είναι μία από τις σημαντικότερες κατακτήσεις της εργατικής τάξης.

Στις μέρες μας η σημασία τους πολλαπλασιάζεται, αφού κυβέρνηση και εργοδοσία με τις πλάτες της ΓΣΕΕ σπρώχνουν συνεχώς προς τα κάτω τις αποδοχές των εργαζομένων με απώτερο στόχο να τους αναγκάσουν, ώστε το εισόδημά τους να εξαρτάται και να εξασφαλίζεται μέσω της εντατικοποίησης και του περιορισμού των εργασιακών σχέσεων.

Παρέχεται δηλαδή η δυνατότητα στην εργοδοσία να ικανοποιεί παραπέρα την ακόρεστη δίψα της να ανεβάσει το βαθμό εκμετάλλευσης, να παίρνει πίσω ότι αναγκάσθηκε να παραχωρήσει κάτω από σκληρούς, επίμονους αγώνες της εργατικής τάξης.

Επιπλέον επιδιώκουν μέσω των Τοπικών Συμφώνων Απασχόλησης και των ατομικών συμβάσεων στην κατάργηση της ΕΓΣΣΕ και των ΣΣΕ και την επαναφορά στην αγορά και ζήτηση της εργατικής δύναμης σε συνθήκες του προηγούμενου αιώνα.

Συνάδελφοι,

Τις περισσότερες φορές η όποια αναφορά μας στις κλαδικές συμβάσεις εξαντλείται στο οικονομικό μέρος, υποτιμώντας τις σοβαρές ρυθμίσεις που έχουμε αποσπάσει ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια προς όφελος συνολικά του κλάδου.

Θα ήταν υποτίμηση να αναφερθούμε στις θετικές ρυθμίσεις που έχουμε επιβάλλει, έχει γίνει ήδη μεγάλη αναφορά μέσα από τις εγκυκλίους της Ομοσπονδίας και όλοι, στελέχη του κλάδου είμαστε και τις γνωρίζουμε.

Δεν φθάνει βέβαια μόνο η γνώση των συμβάσεων το σημαντικότερο είναι η εφαρμογή τους, η περιφρούρηση των θετικών ρυθμίσεων που απορρέουν από αυτές.

Δεν παραγνωρίζουμε τις πρόσθετες δυσκολίες που παρουσιάζονται στην πάλη μας για καλύτερους όρους στις κλαδικές συμβάσεις, που εκτός από την στάση της ΓΣΕΕ που προαναφέραμε έχουν να κάνουν και με την φύση του επαγγέλματος, ακόμη και την μορφή της εργοδοσίας, πρέπει όμως να αναγνωρίσουμε και τις δικές μας αδυναμίες που κύρια έχουν να κάνουν με την υποτίμησή τους και το κυριώτερο με την μη εφαρμογή τους. Σε πολλές περιοχές της χώρας το καταβαλλόμενο μεροκάματο βρίσκεται κάτω από αυτό της σύμβασης, αυτό είναι απαράδεκτο και τα Δ/Σ έχουν σοβαρές ευθύνες για όπου αυτό παρατηρείται.

Οι ανάγκες της ζωής σήμερα απαιτούν την διεκδίκηση μεροκάματος πάνω απ'αυτό της Σύμβασης και όχι μεροκάματο πείνας.

Σ'αυτό πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι και να εντάξουμε την εφαρμογή των συμβάσεων στα πρώτα και κύρια καθήκοντά μας.

Πρέπει η σοβαρότητα των Συμβάσεων και η εφαρμογή τους να διαπεράσει όλο τον κλάδο. Έτσι μόνο θα δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για κατοχύρωση καλύτερου ημερομισθίου, εφαρμογή στο σύνολο της σύμβασης, πρόωθησης και άλλων αιτημάτων μας.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Με βάση τα στοιχεία του Ελληνικού Ινστιτούτου Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας (ΕΛΙΝΥΑΕ), στοιχεία που αφορούν μόνο τους ασφαλισμένους στο ΙΚΑ. Κάθε χρόνο θρηνούμε 120 νεκρούς, με μέσο όρο εργατικών ατυχημάτων τις 25.000. Παρ'όλα αυτά οι καταδικαστικές αποφάσεις ενάντια των υπευθύνων δεν ξεπερνούν τις 260 τον χρόνο!

Οι Οικοδόμοι κάθε χρόνο έχουμε την θλιβερή πρωτιά στον θάνατο.

Σε κάθε ετήσια έκθεση ψυχρά αναγράφεται "τα περισσότερα θανατηφόρα ατυχήματα συνέβησαν στις Οικοδομές και τα δημόσια έργα".

Με βάση τα στοιχεία του ΙΚΑ το μεγαλύτερο ποσοστό 34% των θανατηφόρων εργατικών ατυχημάτων συμβαίνουν στις ηλικίες από 36 - 45 ετών.

Εκτός των εργαζομένων στις οικοδομές και τεχνικά έργα, που η μεγαλύτερη συχνότητα παρατηρείται στις ηλικίες από 46-55 ετών.

Τα θανατηφόρα ατυχήματα στον κλάδο οφείλονται κυρίως σε καταπλάκώσεις και πτώσεις.

Με βάση πάλι τα στοιχεία του ΙΚΑ το κόστος του ΙΚΑ που προέρχεται από τα εργατικά ατυχήματα ξεπερνά τα 42 δις ετησίως, ενώ άγνωστο είναι το κόστος που προέρχεται εξ αιτίας των επαγγελματικών ασθενειών.

Διαπίστωσή μας είναι ότι για την άσχημη σημερινή κατάσταση στους τόπους δουλειάς, που συνοδεύεται με απολογισμό φρίκης ευθύνονται:

Η ασύδοτη συμπεριφορά των εργοδοτών και η αδιάφορη στάση της πολιτείας.

Ο φόρος αίματος των εργαζομένων καθρεπτίζει την ζούγκλα της "απελευθέρωσης" της αγοράς εργασίας, που υπολογίζει τους εργαζόμενους μόνον σαν κόστος που πρέπει να μειωθεί, όπως ακριβώς αναγράφεται στις μαύρες σελίδες της "Λευκής Βίβλου".

Καθρεπτίζει όμως και την ανεύθυνη στάση της κυβέρνησης "που κλείνει τα μάτια" στην ασυδοσία των εργοδοτών, την ίδια στιγμή που το ίδιο το υπουργείο εργασίας αποκαλύπτει με βάση τα στοιχεία που δίνει στην δημοσιότητα ότι οι εργασιακοί χώροι έχουν μετατραπεί σε γκιλοτίνες για τους εργαζόμενους.

Και μόνο : Ότι ο αριθμός των ελέγχων των Επιθεωρήσεων Εργασίας στην περίοδο 85-94 (στοιχεία πρόσφατα δεν υπάρχουν κυρίως λόγω του ότι οι Επιθεωρήσεις Εργασίας εντάχθηκαν στις Νομαρχίες), μειώθηκε κατά 50% με βάση στοιχεία της Γενικής Διεύθυνσης Συνθηκών και Υγιεινής της Εργασίας, αποδείχνει την πλήρη αποσύνθεση των Επιθεωρήσεων Εργασίας και την ευθυγράμμιση των εκάστοτε κυβερνήσεων με την εργοδοσία εις βάρος των εργαζομένων.

Αυτή η τραγική κατάσταση πρέπει να σταματήσει και προτάσεις υπάρχουν και τρόποι υπάρχουν, πολιτική βούληση δεν υπάρχει.

Το μεγάλο πρόβλημα που αφορά την ίδια μας την ζωή πρέπει να μπει στην προτεραιότητα της πάλης μας.

Να απαιτήσουμε και να επιβάλλουμε:

- Ενίσχυση των μηχανισμών ελέγχου και επιβολής κυρώσεων
- Ποινικές και οικονομικές κυρώσεις άμεσης εφαρμογής και αποτελεσματικότητας.
- Ουσιαστικές αρμοδιότητες στις Μικτές Επιτροπές Ελέγχου και στα Συνδικάτα, κατάργηση των γραφειοκρατικών διαδικασιών.
- Επάνδρωση των Επιθεωρήσεων και των Κέντρων πρόληψης επαγγελματικού κινδύνου (ΚΕΠΕΚ) με το απαραίτητο και κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό.
- Επαναφορά τους στην εποπτεία, τον έλεγχο και την καθοδήγηση του Υπουργείου Εργασίας.

Συνάδελφοι,

Η Ολομέλεια της Διοίκησης της Ομοσπονδίας που πραγματοποιήθηκε στις 13 Σεπτέμβρη, αποφάσισε την πραγματοποίηση Πανελλαδικής Σύσκεψης με την παρουσία μελών Δ/Σ από όλη τη χώρα για την ανάπτυξη της δράσης μας στο συγκεκριμένο πρόβλημα. Το φορτωμένο απεργιακό πρόγραμμα της μετέπειτα περιόδου έκανε αδύνατη την πραγματοποίηση της σύσκεψης, η νέα Διοίκηση πρέπει να την πραγματοποιήσει σε σύντομο χρόνο μετά την ανάλειψη των καθηκόντων της.

Α Λ Λ Ο Δ Α Π Ο Ι Ε Ρ Γ Α Τ Ε Σ

Ο μαρκόχρονος αγώνας του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος υποχρέωσε την κυβέρνηση να προχωρήσει στην καταγραφή ξένων εργατών.

Οι αποφάσεις της δεν ανταποκρίνονται όμως στο αίτημα για πλήρη νομιμοποίηση, ίσα δικαιώματα με τους Έλληνες εργάτες, αφού:

Δεν προβλέπονται αυστηρές ποινικές κυρώσεις στους εργοδότες που υποβάλουν και συντηρούν την "μαύρη εργασία" με αποτέλεσμα αυτή να έχουν την δυνατότητα να συνεχίζουν την απάνθρωπη μεταχείριση των ξένων εργατών.

Υποχρεώνει τον αλλοδαπό για να πάρει την "κάρτα παραμονής περιορισμένης χρονικής διάρκειας" που ισχύει από 1 έως 3 χρόνια, μέχρι το καλοκαίρι να πραγματοποιήσει 40 ημερομίσθια, αυτό σημαίνει ότι ο αλλοδαπός που σήμερα εξακολουθεί να ζει με το φόβο "του ξένου σε ξένη χώρα" και δεν έχουν γεννηθεί γι αυτόν ακόμη οι δυνατότητες αντιστάσεων που κύρια θα έρθουν μέσα από την ένταξη του στα Συνδικάτα, θα γίνεται υποκείμενο ακόμη μεγαλύτερης εκμετάλλευσης.

Οι ξένοι εργάτες μετά τη λήξη της κάρτας, μέσα από συγκεκριμένες διατάξεις του Νόμου πχ κατάσταση αγοράς εργασίας, γενικότερο συμφέρον της εθνικής οικονομίας, είδος εκτελουμένης εργασίας κλπ. ακόμη και βάση του ύψους του εισοδήματός τους θα στερούνται της δυνατότητας της κάρτας επιστρέφοντας έτσι στο παλιό καθεστώς. Θα βρίσκονται δηλαδή εκ νέου μπροστά στον κίνδυνο της απέλασης, σε συνεχή ομηρία, μπροστά στην πιο σκληρή αβεβαιότητα για το αύριο.

Αν το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα δεν σταθεί δυναμικά στο πλευρό των ξένων εργατών μπορεί η προσωρινή κάρτα παραμονής, να λειτουργήσει σαν χαρτί στα χέρια της εργοδοσίας για ένταση της εκμετάλλευσης των ξένων εργατών, οι εκθιασμοί απέναντί τους μπορεί να γίνουν εντονότεροι.

Χρέος του συνδικαλιστικού κινήματος είναι το να πλησιάσει τους ξένους εργάτες, να τους εντάξει μαζικά στα σωματεία.

Η κοινή δράση Ελλήνων και ξένων εργατών θα δυναμώσει το μέτωπο ενάντια στην "μαύρη εργασία", η κοινή δράση Ελλήνων και ξένων εργατών θα εξαναγκάσει την κυβέρνηση να πάρει ουσιαστικά μέτρα για την καταπολέμησή της, για να μπορούν στην πράξη οι ξένοι εργάτες να έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους Έλληνες εργάτες.

Να μην έχουν ανά πάσα στιγμή μπροστά τους τον κίνδυνο της απέλασης.

Να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για πλήρη νομιμοποίησή του.

Να δημιουργηθεί υποδομή για προσαρμογή τους στο κοινωνικό περιβάλλον διατήρησης των εθνικών τους παραδόσεων κλπ.

Με απόφαση του Συνεδρίου να ξεκινήσει τρίμηνη καμπάνια εγγραφής των ξένων εργατών στα Σωματεία (Φλεβάρης -Μάρτης - Απρίλης).

Να κυκλοφορήσουν στα ξενόγλωσσα ανακοινώσεις για τα δικαιώματά τους, για την αναγκαιότητα κοινής δράσης Ελλήνων και ξένων εργατών.

Με τα μπλόκ εγγραφών στο χέρι να ξεκινήσουν περιοδείες στους χώρους δουλειάς.

Τα σωματεία να γίνουν χώρος υποδοχής των ξένων εργατών, μέσα από διάφορες συσκέψεις - συνελεύσεις να δημιουργηθούν επιτροπές ξένων εργατών.

Οι ξένοι εργάτες πρέπει να αποκτήσουν την ικανότητα της συλλογικής δράσης, να γίνουν γνώστες των συλλογικών διαδικασιών του συνδικαλιστικού κινήματος, των υπεχρεώσεων και δικαιωμάτων τους, να νοιώσουν το σωματείο υπερασπιστή τους και σ' αυτό να απευθύνονται για κάθε πρόβλημα απέναντι στην εργοδοσία.

Η 1η ΜΑΗ 1998 να εκφράσει μέσα από καλά προετοιμασμένες εκδηλώσεις στην πράξη το "Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε".

Σ Υ Ν Δ Ι Κ Α Λ Ι Σ Τ Ι Κ Ο Κ Ι Ν Η Μ Α

Σήμερα οι αρνητικοί για τους εργαζόμενους συσχετισμοί στο συνδικαλιστικό κίνημα κάνει πιο επιθετικούς τους ραπιταλιστές και τους πολιτικούς τους εκφραστές, με τα χαρακτηριστικά που σήμερα εκδηλώνονται σε όλο το φάσμα των εργασιακών σχέσεων.

Οι πλειοψηφίες στα Κεντρικά συνδικαλιστικά όργανα έχουν εξελιχθεί σε φορείς προώθησης των επιλογών του μεγάλου κεφαλαίου και της κυβέρνησης στην εργατική τάξη, είναι επικίνδυνες για το σήμερα και το αύριο του συνδικαλιστικού κινήματος, οδηγούν με την συμβιβαστική τους στάση τους εργαζόμενους σε πλήρη ομηρία, στα κυβερνητικά και εργοδοτικά συμφέροντα.

Σήμερα που το ντόπιο και πολυεθνικό κεφάλαιο σχεδιάζει και καθορίζει την στρατηγική του ξετυλίγοντας την πιο βάρβαρη επίθεση σε κατακτήσεις και δικαιώματα των εργαζομένων η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ που υποτίθεται πως εκπροσωπεί τα συμφέροντα της Εργατικής τάξης όχι μόνο προσπαθεί με κάθε τρόπο να αποκρύψει την ταξική ουσία των αντιδραστικών μέτρων, όχι μόνο παροπλίζει τμήματα του συνδικαλιστικού κινήματος καλλιεργώντας στους εργαζόμενους ρεφορμιστικές αντιλήψεις περί "κοινωνικών εταίρων" και "κοινωνικών συμβολαίων" που ισοδυναμούν με παράδοση και υποταγή, αλλά και συμπράττει στην "σφαγή" των εργαζομένων οδηγώντας με κυβέρνηση και εργοδοσία το όχημα του διαλόγου - δολοφόνου της εργατικής τάξης.

Η γραφειοκρατική ελίτ που λειτουργεί πλέον σαν 5η φάλαγγα στους κόλπους του συνδικαλιστικού κινήματος, κάτω από την πίεση από την μια του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος και από την άλλη για τα "μάτια του κόσμου", προκειμένου να κρύψει την προδοσία της και να συνεχίσει να λειτουργεί σα βαλβίδα εκτόνωσης της δυσaréσκειας των εργαζομένων προχωράει σε κινητοποιήσεις που η ίδια υποσκάπτει πριν την γέννησή τους.

Σήμερα το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα στις νέες δύσκολες γι αυτό συνθήκες, για να έχει την δυνατότητα εκπλήρωσης, όχι μόνο επιμέρους στόχων - που μπορεί και σήμερα μέσα από την πάλη του να τα καταφέρει - αλλά την δυνατότητα να αποκρούσει την επίθεση σε δικαιώματα και κατακτήσεις του, αντιστρέφοντας την σημερινή σε βάρος του κατάσταση, πρέπει να δημιουργήσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις και μία βασική απ'αυτές είναι η αλλαγή των συσχετισμών στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Η σημερινή πλειοψηφία της ΓΣΕΕ με τις συνειδητές επιλογές της και τα χειροφιλήματα προς την εργοδοσία, άναψε η ίδια τα φώτα για να δούν οι εργαζόμενοι ποιός είναι με ποιόν, ποιοί και γιατί πρέπει να τους εκπροσωπούν ή να μην τους εκπροσωπούν, δεν πρέπει όμως να αρκούνται μόνο στις διαπιστώσεις, πρέπει να ψηφίζουν τον εκπρόσωπό τους σε όλα τα όργανα του συνδικαλιστικού κινήματος με κριτήριο την δράση του, τη στάση του απέναντι στα προβλήματα, την στάση του απέναντι στην εργοδοσία, την πίστη του στα ιδανικά και στα αποτελέσματα της ταξικής πάλης.

Μόνο έτσι θα δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις: Στην θέση του συμμάχου κυβέρνησης και εργοδοσίας να βρεθεί ο αντίπαλος, που δεν είναι άλλος από το ταξικό ρεύμα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Για μια ΓΣΕΕ εργατών και όχι των εργοδοτών .

Για μια ΓΣΕΕ που να δίνει διέξοδο στις αγωνιστικές διαθέσεις των εργαζομένων.

Θα αγωνίζεται για την ενότητα στην δράση

Θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις για αποφασιστική αναμέτρηση με το κεφάλαιο και τους εκάστοτε εντολοδόχους της κυβέρνησης, με στόχο την υπεράσπιση και διεύρυνση των εργατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων.

Π Α Ι Δ Ε Ι Α

Η παιδεία είναι υπόθεση όλων. Η μεγάλη αλήθεια όμως, όπως έλεγε και ο μεγάλος παιδαγωγός κομμουνιστής Δ.Γληνός, είναι ότι "την πνευματική αδικία, όπως και την υλική έχουν συμφέρον περισσότερο από όλους τους άλλους να την ξετινάξουν, εκείνοι που υποφέρουν περισσότερο από αυτή, δηλαδή οι εργάτες και οι αγρότες".

Στο θερινό τμήμα της βουλής, στον χρόνο που πέρασε η κυβέρνηση με την πολιτική ανανδρεία που την διακρίνει, με τους εναλλασσόμενους υποταγμένους βουλευτές και συνοδοιπόρους της, αυτούς που με θρασύτητα τσέπωσαν αποζημιώσεις και νέους παχηλούς μισθούς, προκαλώντας τους πάντες ψήφισε το επαίσχυντο νομοσχέδιο ενάντια στο δικαίωμα, μόρφωση του λαού μας, με κύριο στόχο την αφαίρεση του δικαιώματος μόρφωσης σε χιλιάδες νέους που θα προέρχονται από τα λαϊκά στρώματα.

Η μετατροπή των Λυκείων σε μηχανισμό ταξικής επιλογής όπου μέσα από διαρκώς περισσότερες και δυσκολότερες από σήμερα εξετάσεις που φυσικά θα κάνουν περισσότερο από "αναγκαίο" το φροντιστήριο, είναι η πρώτη μέθοδος επίτευξης των αντιλαϊκών σχεδίων της κυβέρνησης, ενώ η αντισυνταγματική επιβολή διδάκτρων στους φοιτητές των προγραμμάτων σπουδών επιλογής, ανοίγει τον δρόμο για την πλήρη αφαίρεση του δικαιώματος στην δωρεάν παιδεία.

Η εκπαίδευση του 2000 που επικαλείται η κυβέρνηση στην πράξη είναι η εφαρμογή της "Λευκής Βίβλου" στην παιδεία, το δυνάμωμα των ταξικών φραγμών στην μόρφωση, το κλείσιμο κάθε πόρτας εισόδου στα παιδιά των εργαζομένων σ' αυτήν.

Η επίθεση της κυβέρνησης στην παιδεία δεν ολοκληρώθηκε με την ψήφιση του νόμου, η πρόθεσή της είναι να χτυπήσει και να διαλύσει την δημόσια δωρεάν παιδεία, να απαλλάξει το κράτος από την υποχρέωσή του να παρέχει ολοκληρωμένη μόρφωση σε όλους τους πολίτες.

Η πλήρης ιδιωτικοποίηση, εμπορευματοποίηση της γνώσης.

Το κλείσιμο των δρόμων για εκπαίδευση και εργασία, με ταξικά κριτήρια.

Ο περιορισμός της διάρκειας σπουδών, γιατί κοστίζουν και δημιουργούν απαιτήσεις, είναι οι επόμενοι στόχοι της κυβέρνησης.

Η κυβέρνηση μπορεί να αναγκασθεί σε αναδίπλωση μόνο όταν δει ένα μαζικό λαϊκό κίνημα να ορθώνει τείχη για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου, για την υπεράσπιση του σήμερα και του αύριο αυτού του τόπου, όταν κυρίως σ' αυτό το κίνημα πρωτοστατούν οι δυνάμεις που αποτελούν τον πρώτο στόχο της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής.

Η μάχη για λαϊκή μόρφωση θα έχει διάρκεια και ο χρόνος της δικαίωσης θα εξαρτηθεί από την μείωση των καθυστερήσεων να μπει η Εργατική Τάξη μπροστά στους αγώνες για να πάρει στα χέρια της το όπλο της γνώσης.

Ν Ε Ο Λ Α Ι Α

Το πρόβλημα της Νεολαίας απασχόλησε το προηγούμενο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας και πρέπει να είναι από τα σημαντικότερα προβλήματα που πρέπει να αγγίξουν και αυτό μας το Συνέδριο και όχι μόνο, αλλά να μας απασχολεί σαν από τα κορυφαία στην πορεία των δραστηριοτήτων μας.

Οι νέοι σήμερα είναι τα κατ'εξοχή θύματα της καπιταλιστικής βαρβαρότητας της καπιταλιστικής Ευρώπης των πολυεθνικών.

Χιλιάδες νέοι ζούν σήμερα τα συμπτώματα μιας κοινωνίας που νόμος της είναι η βία, η εκμετάλλευση και η αδικία καταδικασμένη στην πιο κρίσιμη όσο και δημιουργική περίοδο της ζωής τους σε υποχρεωτική αργία ή υποαπασχόληση.

Στην Ευρώπη των 20.000.000 ανέργων το ποσοστό των ανέργων κάτω των 25 ετών, είναι υψηλότερο από άλλες κατηγορίες του πληθυσμού, το ίδιο συμβαίνει και στην χώρα μας. Με βάση στοιχεία της ΕΕ το ποσοστό ανεργίας στους νέους ξεπερνά το 30%.

Επειδή οι νέοι δεν έζησαν τα μεγάλα επιτεύγματα του κινήματος, η άρχουσα τάξη και οι μηχανισμοί της πιστεύουν ότι εύκολα μπορούν να τους οδηγήσουν στην λαβολογία, την ηττοπάθεια και τελικά στον συμβιβασμό.

Η άρχουσα τάξη αντιλαμβάνεται ότι η δυσaréσκεια της Νεολαίας από την αντιλαϊκή πολιτική της είναι έντονη γι αυτό παίρνει μέτρα με στόχο τον ακρωτηριασμό κάθε αγωνιστικής τους διάθεσης, με κύρια αιχμή της - το όλοι είναι ίδιοι στην πολιτική και συνδικαλιστική τους δράση - , καλλιεργούν στην νεολαία τον εφυσυχασμό, τον ατομικισμό, το ψευτοθόλεμα.

Προσπαθούν να την κρατήσουν έξω από την ταξική πάλη, την δύναμη που κινεί την κοινωνία, προσπαθούν με κάθε τρόπο να της στερήσουν την παρέμβασή της στο παρόν και στο μέλλον του τόπου, να ξεχάσει τις λέξεις "δικαίωμα", "κατακτήσεις", "αγώνας".

Δεν κρύβουν την ανησυχία τους μπροστά στην ανατρεπτική δύναμη της νέας γενιάς, που μπαίνει στην ζωή με ακόμη μεγαλύτερα όνειρα, γι αυτό δεν διστάζουν μπροστά σε τίποτα προκειμένου να την ακινητοποιήσουν.

Δημιουργώντας τις τάσεις "φυγής" από έναν σκάρτο κόσμο, με την βοήθεια των ΜΜΕ, αδίστακτων κονδυλοφόρων και διάφορων εκσυγχρονιστών και ψευτοαριστερών προσπαθούν να την σπρώξουν στο δόκανο των Ναρκωτικών και των κυκλωμάτων τους, εξυπηρετώντας έτσι και τον άλλο στόχο τους, που είναι το στήσιμο και η διεύρυνση μιας τεράστιας οικονομικής επιχείρησης με τρομακτικά κέρδη που η άρχουσα τάξη θα τα μοιράζεται πάνω σε ταφόπλακες νέων ανθρώπων.

Δεν είναι πιο ισχυροί αυτοί που θέλουν τους νέους αδιάφορους, αμέτοχους, παθητικούς, μακριά από την ομορφιά της δράσης, του Αγώνα, χαμένους στην δίνη των ψεύτικων υποσχέσεων και παραδείσων για να μην μπορούν ποτέ να βρουν την δύναμη, να παλαίψουν για το ξημέρωμα ενός καλύτερου αύριο, για να αλλάξουν την κοινωνία που ζούν.

Εμείς είμαστε οι ισχυροί. Γιατί εμείς πιστεύουμε στις αξίες της συλλογικής δράσης, στην ομορφιά του δύσκολου αγώνα, στην δημιουργία και την αλληλεγγύη για να κάνουμε πιο ανθρώπινη την ζωή μας.

Γιατί εμείς ερχόμαστε από πολύ μακριά, έχουμε αγωνιστικό παρελθόν, παρόν και μέλλον.

Την δική μας φωνή θα ακούσουν οι νέοι αρκεί να ανοίξουμε διαδρόμους επικοινωνίας μαζί τους, να αφουγκρασθούμε τις ανησυχίες τους και κύρια να τους εμπιστευθούμε.

Το τρίχρονο που πέρασε από το προηγούμενο Συνέδριο έγιναν κάποια θήματα προς αυτήν την κατεύθυνση. Σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν ήταν καλύτερη η συμμετοχή των νέων στους αγώνες του κλάδου, αναδείχτηκαν πρωτοπόροι νέοι στα Δ/Σ των Σωματείων.

Η προσπάθεια αυτή πρέπει να έχει συνέχεια, πρέπει να δείξουμε περισσότερο επιμονή και θέληση σ'αυτήν την προσπάθεια.

Στόχοι μας μέχρι το επόμενο Συνέδριο πρέπει να είναι και να το αποφασίσουμε το στήσιμο επιτροπών νέων σε όλα τα Σωματεία.

Η πρωτοπόρα δράση των νέων είναι βασικός όρος για την συνέχεια και την προοπτική των αγώνων και σ'αυτό πρέπει να επιμείνουμε.

Δ Ι Ε Θ Ν Ε Ι Σ Σ Χ Ε Σ Ε Ι Σ

Η ανάπτυξη των Διεθνών σχέσεων, η έκφραση συμπαράστασης και αλληλεγγύης στους εργαζόμενους και τους λαούς που αγωνίζονται για Ειρήνη - Δημοκρατία - Ανεξαρτησία και Πρόοδο ήταν και είναι για την Ομοσπονδία μας ένας από τους πιο σημαντικούς τομείς της δράσης της.

Με απόφαση της Διοίκησης η Ομοσπονδία πραγματοποίησε επιτυχημένη καμπάνια ενεργούς συμπαράστασης στον δοκιμαζόμενο λαό της Βοσνίας.

Δύο φορτηγά συνολικού μήκους 16 περίπου μέτρων γέμισαν με την προσπάθεια των Σωματείων όλης της χώρας, από τρόφιμα, γραφική ύλη, παιδικά παιχνίδια, φάρμακα κλπ. και στάλθηκαν με συνοδεία αντιπροσωπείας της Ομοσπονδίας στην μαρτυρική Βοσνία, ενώ παράλληλα φιλοξενήσαμε και 35 ορφανά από την μαρτυρική Βοσνία.

Εκφράσαμε με κάθε τρόπο την συμπαράστασή μας στον λαό της Αλβανίας.

Πρωτοστατήσαμε σε κάθε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στην χώρα μας για την υπεράσπιση της Κουθανικής Επανάστασης.

Εκφράσαμε την αλληλεγγύη μας, ηθική και υλική στο λαό του Σουδάν.

Στην ανάπτυξη των διεθνών σχέσεων, αλλά και στην προσπάθεια της κοινής δράσης και ανταλλαγής απόψεων συνδιοργανώσαμε με την ΔΙΕΘΝΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ φόρουμ στην Αθήνα, στα γραφεία της Ομοσπονδίας.

Πήραμε μέρος στο Συνέδριο της Διεθνούς των Οικοδόμων στην Γαλίσια της Ισπανίας, καθώς και στα Συνέδρια των Οικοδόμων, της Κύπρου και της Γαλλίας.

Συναντηθήκαμε με αντιπροσωπεία των Αλβανικών Συνδικάτων.

Πρέπει να επιμείνουμε στην παραπέρα ανάπτυξη των διεθνών σχέσεων με τα Συνδικάτα άλλων χωρών, παρά τις δυσκολίες κύρια οικονομικές που αντιμετωπίζουμε για την υλοποίηση αυτού του στόχου.

Ο συντονισμός της δράσης των Συνδικάτων είναι μεγάλο όπλο στα χέρια της εργατικής τάξης και πρέπει να το αξιοποιήσουμε.

Ο Ρ Γ Α Ν Ω Τ Ι Κ Ο

Συνάδελφοι,

Το τρίχρονο που πέρασε από το 15ο Συνέδριο, η Διοίκηση έκανε σοβαρές προσπάθειες για την καλύτερη προσπάθεια οργάνωσης των αγώνων, για την όσο δυνατό καλύτερη ενημέρωση των Δ/Σ των Σωματείων και γενικότερα του κλάδου.

Σωστή και άμεση πιστεύουμε ότι ήταν η ενημέρωση για τις αποφάσεις της Διοίκησης. Για την πορεία των γνωστών προβλημάτων του κλάδου και νέων που στην πορεία παρουσιάστηκαν.

Για τις διαπιστώσεις και εκτιμήσεις της Διοίκησης που αφορούσαν τους αγώνες του κλάδου, το τελευταίο διάστημα στα Δ/Σ στέλνονταν μαζί με τις αποφάσεις της Διοίκησης και οι εισηγήσεις που έγιναν.

Οι αποφάσεις για τις απεργιακές κινητοποιήσεις Διοίκησης και Εκτελεστικής Γραμματείας καθώς και το ενημερωτικό υλικό για την προετοιμασία τους έφθανε έγκαιρα στα Σωματεία.

Εκτός από τα ενημερωτικά υλικά για τις απεργιακές κινητοποιήσεις στάλθηκαν στα Σωματεία και διακινήθηκαν στους συναδέλφους, ανακοινώσεις που αφορούσαν τα δικαιώματα των Οικοδόμων που απορρέουν μέσα από τις κλαδικές συμβάσεις, καθώς και ανακοινώσεις για το νέο τρόπο ασφάλισης.

Στάλθηκαν επίσης ανακοινώσεις για τα Ναρκωτικά και για τον "κοινωνικό διάλογο" απάτη.

Αμέσως μετά την ανάληψη των καθηκόντων το Φλεβάρη του 1995 η Διοίκηση εκτύπωσε και έστειλε σε όλα τα Σωματεία της δύναμης το βοήθημα για τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα του κλάδου, για να μπορούν να απαντούν σε κάθε ασφαλιστικό και εργασιακό πρόβλημα που τους έβεταν οι συνάδελφοι.

Η Πανοικοδομική που επανακυκλοφόρησε και σήμερα διατίθεται σε 28.000 Οικοδόμους της επαρχίας ταχυδρομικά και σε 4.000 χέρι-χέρι μέσω των Σωματείων, ενίσχυσε την ενημέρωση του κλάδου, παράλληλα μέσα από την αρθρογραφία της δίνει το σωστό ταξικό προσανατολισμό, αποκαλύπτοντας τους αίτιους και τα αίτια της σημερινής κατάστασης που βιώνουμε. Στόχος της νέας Διοίκησης και των Σωματείων πρέπει να είναι η Πανοικοδομική να φθάσει στα χέρια όλων των Οικοδόμων.

Στο τρίχρονο που πέρασε η Διοίκηση της Ομοσπονδίας επεδίωξε με κάθε τρόπο την επαφή της με τα Σωματεία της επαρχίας, αυτό είχε σαν αποτέλεσμα μέλη της Διοίκησης να πάρουν μέρος σε 103 συνελεύσεις, συγκεντρώσεις στην επαρχία, σε πολλές περιπτώσεις πριν από αυτές, μέλη της Διοίκησης με μέλη των Δ/Σ των Σωματείων έκαναν περιοδείες στους χώρους δουλειάς.

Ακόμα το 1995 πραγματοποιήθηκαν 9 περιφερειακές συσκέψεις και πήραν μέρος σ'αυτές 47 σωματεία.

Και το 1997 πραγματοποιήθηκαν 9 περιφερειακές συσκέψεις και πήραν μέρος σ'αυτές 78 σωματεία.

Πιστεύουμε ότι η δράση της Διοίκησης ήταν θετική παρά τις όποιες ελλείψεις και αδυναμίες που παρουσίασε.

Συνάδελφοι,

Τελειώνοντας θα θέλαμε να τονίσουμε.

- Με πολιτικές λιτότητας για τους εργαζόμενους και παροχών στο μεγάλο κεφάλαιο.

- Με πολιτικές που θέλουν την χώρα εξαρτημένη, τον εργαζόμενο μόνο να στερείται και το μεγάλο κεφάλαιο να πολλαπλασιάζει τα κέρδη του.

- Με πολιτικές υποταγής στην ΕΕ των πολυεθνικών.

- Με πολιτικές σκανδάλων, ρουσφετιού, κομπίνας και υποτέλειας.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ για τον τόπο και καλύτερες μέρες για το λαό δεν πρόκειται να υπάρξουν.

Μόνο ένα ισχυρό, ενωτικό, ταξικό, μαζικό, λαϊκό μέτωπο, μπορεί να επιβάλλει και να υπερασπιστεί μια προοδευτική πορεία του τόπου, μέσα από συγκρούσεις με την εξάρτηση και το μεγάλο κεφάλαιο.

Ο κλάδος μας παράλληλα με τους αγώνες για διατήρηση και διεύρυνση κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας, μπορεί και πρέπει να πρωτοστατήσει για την ενότητα και το κτίσιμο του μετώπου πάλης του ελληνικού λαού, μετώπου που η δράση του θα απλώνεται έξω από τα όρια της χώρας, δημιουργώντας όρους κοινής δράσης με τους εργαζόμενους της Ιταλίας, της Γαλλίας, του Βελγίου, της Ισπανίας, με όλους αυτούς που οργανώνουν τις αντιστάσεις τους ενάντια στα σχέδια της ΕΕ που θέλει τους εργαζόμενους ομήρους των πολυεθνικών, με όλους αυτούς που παλεύουν για ειρήνη, εθνική ανεξαρτησία, κοινωνική προκοπή.

Με αισιοδοξία και εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας, στις δυνάμεις της εργατικής τάξης, ανυποχώρητα συνεχίζουμε τους αγώνες μας.

Ο δρόμος είναι μακρύς και δύσκολος.

Είναι όμως μονόδρομος για μας, που στην αφετηρία του γράφει ΑΓΩΝΑΣ και στο τέλος του ΝΙΚΗ.

ΓΙ ΑΥΤΟ ΑΤΑΛΑΝΤΕΥΤΑ ΤΟΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ.